

Clarissimi viri dñi

Masilij inguen super libros sententiarum n edita in studio Heidelbergensi inchoavit feliciter: ordine optimo quasi mathematici calitissimo.

In nomine tuo Jesu christe. ac primis itaq; duobus videlicet divini nominis invocatio de t brevi sacre scie comedatioe de dei mscob a expeditis: venio ad tertiu scz ad qstionis i ue dubij ppositioem: collocatiois gratia n alijs pibz et magistris meis. et iuxta them a comendatiois passumptu sit tale dubiu.

Primum

ex diversitate idearum existentium in regno idearum sumat diversitas perfectionum et productio est in regno creato. Et videtur

ligibilior sit sermo: p regnu in creatu dei in il ligo. regnu creatu vniuersitatereu depe dentiu voco. vt sit sensus. An diuersitas p fectionu reru dependentiu acapiat peres vni uersitate ideaz in deo existentiu. Ita stio duo supponit: et vnu qnt. Pmo em sup ponit diuersas ideas in deo esse. Seco e bus dependentiibus varias pfectoes in esse et t tentio querit: an iuxta ideaz diuersitate s/ menda sit pfectionu multiplicatas.

Arguit primo.

Contra primum suppositum

arguit sic. Nulle sunt idee in deo. igit primum suppositum falsum. pbat ams: pmo p beatu Dyon. libro suo de di. noi. c. vij. dicit cente q deus no agnoscat res fm ideam. Qd etiã p rone. qz omnia p sua essentia cognoscit. igit nulla indiget idea. Cõsequencia nota est. et ams p rone. qz omnia nuda sunt et apud oculos ei. Ad Hebr. iij. hi autem oculi non sunt nisi diuina essentia. cu cognitio dei sit vna. vt etiã in lumine naturali cludit phis xij. meth. Cõfirmat sic. qz vltima idea esset vna. et tunc nihil aliud diceret qz qd dicitur vna essentia. Nec tunc vere diceret Aug. p idee snt principales forme: vel rones rez. li. lxxij. questi. q. vij. Nec videtur quod vna idea diuersitas entiu sumeret et in esse pderet. vel essent multz. et sic in deo esset mult

Confirmatur.

tudo alia qz psonaz et essentie et cõcatõnis eius ad intra qd comuniter aures pclarum mentiu offendere solet. Et p rone. qm es essent multz idee rez: quaz alia esset hois: et alia angeli. hec autem est alia multitudo qz p sonaz vel cõcatõis essentie ad tres psonas. S; pro supposito est illud bti Aug. li. l. lxxij. que. q. vij. dicitis. Idge sunt pncipales qda forme: vlt rones rez stabiles atq; immutabiles. et ppter hoc etiã eterne snt et senti per eodemõ se habetes: q diuina intelligetia p tinent. i. q ipse neq; oriant neq; intereat fm eas in formam dicitur: oẽ q oriri et interire p rone homo q equ. h em absurdum est existia re. Singula igit p rone creata snt rones. Has aut rones vbi esse arbitradu est: nisi i ipa mente creatoris. non em extra se quicq; positu intuebat: vt fm id pstrueret qd con struebat. hoc opinari sacrilegu e. Subdit q no solu sunt idee: sed etiã ipse vere sunt. qz eterne sunt: et incommutabiles manet.

Contra secundum

Arguit secundo.

suppositum arguit sic. No sunt varie pfectoes in rebo dependentibus. igit scõm suppositum falsum. Bona est pna. et ams pbat. Pmo. qz nulla substãtia dependens videtur esse magis pfecta qz alia. cu sua pfectio sit sua essentia. que no suscipit magis neq; min. igit nulla perfectio saltẽ sbalis habet magis vel min respectu alteri. q oes erunt pares. qd fuit pbandu. Cõfirmat. qz si equ est perfectior musca. vel ho qz asin: qnt vtz finite. et si sic aliqtiens multiplicata pfectio musce attingeret pfectõem equi. qd nullus diceret. et p rone scõgnia. qz omne finitu cõpatu alteri finito aliqtiens replicatu alteru excedit. vt p rone in nũens et magnitudinibus. pderit et stutibus. et trahit a pho pmo phisicoz. Vel infinite: et quod mens humana pcepit q rone duo. omni mõ finita sit infinita distantia. Itẽ infinite excedere pfectõem equi pfectõem musce: arguit equu infinite pfectõis. qz quãli bet data pfectõem inferioris p tinet. Itẽ no pl excederet pfectõem musce qz pfectio nẽ canis. qd falsu supponit esse q patz pna. qz et hanc et illã infinite videtur excedere. h; ad uersariu. mõ vnu infinito no videtur maius alio. pmo de celo et mundo. Seco arguit sic. Qes pfectoes rez dependentiu equalitẽ distat a nõ gdu pfectõis. igit oes snt equalitẽ pfectõis. pna videtur tenere. qz linee equalitẽ

arguit. s

Primi sentent. proemi.

sunt q̄ ab eodē puncto ad equalē distantia
protrahunt. assumptū p̄z. qz oēs infinite
distāt. qz si in infinitū etiā q̄libet p̄ua per
fectio diuidat: nūq̄ attingeret nō ḡdū per
fectōis. cū nō posset attingere nisi ea ex quib
bus integral. nō grad⁹ aut p̄fectōis nihil ē
eius. ¶ Tertio arguit sic. Oēs res depēdē
tes equalit̄ distant a gradu p̄fectōis sumo.
ergo oēs sūt pares. p̄na tenet. qz eq̄les res i
lōgitudine sūt q̄ equaliter distāt a longitu
dine sumā. si q̄ sit talis. z eque intēse calidi
tatis sunt q̄ eque distāt a gradu sumo cali
ditat̄. igit̄. añs p̄bat. qz oēs infinite distāt
a p̄fectōe p̄ma. mō nō vidz q̄ vnū infini
toz sit maius alio. ¶ Et cōfirmat sic. P̄ria
p̄fectio est oīm p̄fectionū depēdētis equal
mēsurā. igit̄ oēs p̄fectōes depēdētis sūt eq̄
les. p̄na tenet p̄ cōem animi p̄ceptōem. qz
eq̄lia sunt: quoz mēsurā total̄ est eq̄lis. añ
cedēs p̄z. qz oīs p̄fectio dependens equalit̄
eminēt̄ mēsurat: p̄fectōe p̄ma q̄ omia cō
didit in pōdere. nūero. et mēsurā. Sap. xi.

arguit 3

Confir.

arguit 4

pro scdo
suppositio

q̄stuz

¶ Quarto sic. Dia aialia irrōnalia sūt eq̄
perfecta. igit̄ omia depēdētia. p̄bat p̄na. q̄a
alalia bruta diuersas spēs habēt z diuersa
opa in q̄ p̄m naturā possunt: singula in sua
n̄ min⁹ q̄ cetera. Si igit̄ nō obstāte diuisa po
tētia repta in eis omia fuerit eque p̄fecta. q̄
re nō eo mō de ceteris diceret. añs p̄bat. q̄a
omibz cōueniūt eq̄les denoiatiōes: dicētes
p̄fectōem simpli. vicz he. esse. viuere. cog
scere. ¶ Sz p̄num. q̄ res depēdētis inequa
lis p̄fectōis sint: dic̄ tertus saluatorz Luc.
xij. dicēs discipulis. Nolite timere: passeribz
multis p̄les estis vos. Glo. maiori p̄fectio
ne corā deo estimati. Et de p̄mo angelo Eze
chiel. xxviij. Tu initiū viāz dei. Et p̄ha. 7.
meth. ix. x. xij. z in plibz alijs locis.

Contra quesitum

arguit sic. Penes ea q̄ ignota sūt nō est su
mēda diuersa p̄fectio rez. Sz idē ignote
sunt. igit̄. p̄z maior. qz innata est nob̄ via:
ex notioribz nob̄. non aut̄ ex ignotis. zc. vt
habet p̄mo p̄hisi. minor p̄z. qz idē ponunt
in deo. z talia sūt nob̄ fere incognita. Juxta
illd. ij. meth. Sic se hz ocul⁹ nycticoracis
ad lumē solis: sic aie nre oculus qui est itel
lectus ad ea q̄ sūt manifestissima nature.
¶ Scdo sic. Oēs ideē sūt eq̄les. igit̄ penes
eas neq̄t sumi diuersa p̄fectio rez. p̄na bo
na. qz ex equalibz nō cognoscit̄ diuisitas p̄
fectionis. sz magis idēitas. Añs apparce

scdo sic.

quia oēs sunt in deo. q̄ q̄libet eaz est diuina
essentia. q̄ oēs sunt idem z equales. ¶ Con
firmat. qz q̄libet idea cuiuslibet entis depen
dētis effectiua etiā materie p̄mevel alieni⁹
minoris necessario est infinita. q̄ oēs sūt eq̄
les. P̄z p̄na. qz infinita nō vident̄ esse ine
qualia. Et añs p̄z. qz idea p̄ductiua mate
rie vel alteri⁹ entis minoris est creatiua. crea
tio aut̄ necessario p̄supponit p̄tutē infinitā
¶ Sz in p̄num est auctas bti Aug. p̄us al
legata p̄ p̄mo supposito: dicēs q̄ ideē sūt p̄
cipales q̄dam forme vlt̄ōnes rez stabiles
Et q̄ arguit sic. Penes p̄ncipales formas
rez sumēda est diuersitas suaz p̄fectionū.
sed idē sūt p̄ncipales forme rez. igit̄. No
ta est maior. qz forma p̄ncipal̄ dat esse spe
cificū z p̄fectōem ipi rei. z minor patet i ab
legata auctoritate.

Confir.

In hac questione

iuxta tria tacta in arguēdo tres enit̄ princi
pales artidī. In quibz q̄ngz corpe arguam
cū venerādis magistris meis z p̄ribz magi
stro Heilmanno z vunenbergher baccala
rio formato hui⁹ alme vniūsitatis z deca
no nubusen. z dño Johāne de domo sancti
Guilelmi baccalario actu legenti. In prio
videbit̄ de eo qd̄ in q̄stione p̄mo supponit̄.
In scdo de eo qd̄ in seq̄nti supposito tangit̄.
Et tertio de eo qd̄ querit̄. ¶ Quo ad p̄mū
tria facere p̄pono. P̄mo diuersas opinio
nes siue modos doctoz nostroz tāgere. Se
cūdo p̄ vnū eoz arguere. Tertio p̄babilit̄
qd̄ videt̄ dicendū eligere. Quo ad primūz
p̄mo p̄mitto q̄ idea dic̄t̄ ab idos grece
qd̄ est forma latine. Un̄ brūs Aug. in loco
p̄allegato. idea est p̄ncipal̄ forma. cōno
tat̄ in q̄ sit forma rep̄sentatiua exēplaris vel
imitabil̄ ab alia re ad extra. Et sic q̄rere vtz
diuēse idē sint in deo: est q̄rere vtuz in eo
sint diuēse forme rep̄sentatiue: exēplares: siue
imitabiles p̄ductiue suoz siḡtoz ad extra
¶ Scdo est notādū. q̄ mod⁹ loq̄ndi ideal̄
siue de ideis: videt̄ sup̄t̄ a Platone. sicut
colligit̄ ex dictis bti Dyo. li. iij. de di. no. et
per btm Aug. v. z. vj. de ciui. dei. vbi velle et
innuere vidz q̄ p̄m Platone: idea est omiū
q̄ naturalit̄ sūt exēplar cōnū. De q̄bz p̄hus
vij. meth. aliqs modos enādi demōstratiue
seclusit̄: enūeratos p̄ Auicēnā. Quoz p̄mū
fuit vlt̄itas abstracta in essendo. z p̄ illa di
ceret̄ idea cōis oīm singlarū. Sic h̄ q̄s cre
deret̄ q̄ p̄ abstractōez a singlaribz relinq̄ret̄

Trium
articulo
rū p̄mus

secundo
notādū.

humanitas cōis om̄ibz hoībz eēdo. Et
 quo sequit scōm. s. cōitas i pdicādo. puta
 illa cōis hūanitas pdicat de oībz singlaribz.
 Et q̄ sequit tertū: eternitas hui⁹ cōis hū
 nitatis abstracte. Quia non gnāf neq; co
 rumpit gnatioē z corrupōne singlarū. Et
 quo q̄rtū. s. q̄dditas singlarū. eo q̄ de om̄i
 bus pdicat z sp̄ manet. sic q̄dditates s; q̄
 est scia de rebz debet esse fm sic opināte; ge
 ne. Et ex h̄ sequit q̄ntū qd̄ ē causalitas. i. q̄
 iste sint pductiue singlarū p̄cipatiū ip̄at
 qz sūt q̄dditates eoz z eterna. Et sextum q̄
 hō in q̄rtū hō nō esset aliq̄d singulare. s; vn
 uersale abstractū a singlaribz seclusis. cer
 tū est em̄ aduertēti q̄ hęc de ideis vel vltibz
 in eēdo in rebz nihil sūt. Ubi em̄ esset hęc
 cōis hūanitas: imo q̄tūcūq; oēs circūsta
 tias indiuiduales p̄ intellectū a socrate se
 paras: adhuc hūanitas socratis est singla
 ris: z nulli⁹ alteri⁹ eēntiali nisi socratis: lic
 cuilibet alteri hūanitati sit simillima. sic et
 ser grad⁹ caliditatis alteri q̄dū caliditatē.
 Et q̄ p̄p̄s tales ideas rōnabilis ip̄robant
 vt p̄mo posteriorz tractatu de ignoratijs hi
 iusimōi fictiōes deridēdo dicit. Gaudea
 gna z sp̄s. i. tales res abstracte. q̄ rōne cōi
 pdicatiois dicunt gna z sp̄s. qm̄ mōstra sūt
 si sūt. S; sic nec Plato h̄ voluit. vt māife
 ste h̄ dic̄ br̄us Aug. v. de ciui. dei. ¶ Tertū
 est notādū q̄ Plato tria deo attribuit. qu
 etiā br̄us Aug. de eo p̄cedit. z mlti m̄grorū
 nostroz. imo fere oēs. Primū qd̄ est p̄nci
 piū vnū indissibile: a q̄ singla alia sūt. sic ē
 vnitare oīs surgit nūer⁹. Scōm qd̄ est p̄
 cipiū vlt̄ tripl̄: p̄mo p̄creatiue. qz ab eo sūt
 singla alia. z hęc vniūsalitas est ante ip̄. qz
 oīs res etiā anq̄z fiat aliq̄ mō est cū eo sic
 sua cā sufficiēte: eā em̄nēter p̄tinente. Ne
 miret̄ q̄s si dicat Plato deū creare. q̄a p̄mo
 de celo z mōdo p̄te. iij. c. j. p̄p̄s exp̄sse dicit
 Plato sol⁹ mōm z tps generat. Et beatus
 Aug. in li. p̄fessi. dicit se in libris q̄ Plato
 ni attribuit inuenisse p̄mā p̄te euāgelij. J
 bānis vsq; ad illā p̄te. fuit hō missus a do
 et sic q̄ posuit q̄ oia p̄ verbū facta sūt. q̄ cre
 atione p̄cessit. Scōm mō ē p̄ncipale vlt̄ c
 re pducta. nō q̄ pdicet de re pducta: s; de r
 bus suppositis diuis. a quoz q̄libet est res
 cū opa tynitatē sint ad extra indiuisa. vt
 cōmendatōe dictū fuit. Tertio mō ē p̄nci
 piū vlt̄ p̄ imitatioem. qz q̄libet res singula
 personas imitat. p̄rem in eē. q̄ eē diuinū non
 h̄z ab alio. filiū p̄ intēdere. qz singla se poss

deū intēdūt. Et fili⁹ ē s̄bū: intellectio vel in
 tentio p̄is. Et sp̄m̄cām p̄ amare vlt̄ appete
 re. qz post deū se amat z appetit. vt dūent̄
 elicit ex p̄mo p̄h̄s. Et sp̄s̄cūs ē amor pa
 tris z filij. Et sic est vnū esse simplicissimūz
 p̄z fili⁹ z sp̄s̄cūs. sic z in q̄libet rep̄ imita
 tiōne p̄nit⁹ idē sūt: esse intēdere naturale: z
 appetere. Tertium q̄ de⁹ est p̄ncipiū om̄ia
 cōtinēs in se. vn̄ oia p̄tinet vt cā efficiēs. q̄a
 per eū sūt oia. Scōm om̄ia p̄tinet vt cā for
 mal nō informās: s; coexistēs oībz. Undē q̄
 dāmo singlarū possit deū esse formā. cū for
 ma sit q̄ dat esse rei z p̄seruat rē in esse. et sic
 est de⁹ q̄ ad oia. Immo z est finis oīm. cum
 moucat sic intelligibile z appetibile. ex. xij.
 meth. Et sic de⁹ est illd̄ in q̄ oia sūt: vt in fi
 ne. ¶ His p̄missis Plato ideis fm̄ mentē Idearū
 br̄i Dyo. has p̄ditōes vidēz attribuisse. P̄n̄ p̄ditōes
 mā. q̄ sūt hypostatice. i. p̄sistēs siue perse
 states. qz nulli in h̄erēt. Scōm. q̄ sūt sepa
 te. qz sūt in mēre dei an̄ rē p̄cedēs: post rē z
 remanēs. z qm̄ res ē nō p̄miscēt ei. ¶ Ter
 tiā. q̄ sūt differētie. qz diūsa rep̄ntāt. z earū
 diūsa rep̄ntatōe ad ex mund⁹ in p̄tibz suis
 diuersificat⁹ ē. ¶ Quartā. q̄ sūt terminatiue
 depēdētie oīm rez. qz oia depēdētia referunt
 ad eas tāq; ad suos terminos. Tūc em̄ ē ali
 quid p̄fectū in suo esse cū fuit tale q̄le ip̄m
 sua idea rep̄ntāt esse debere. ¶ Quinta q̄ es
 sent vlt̄. nō intelligat̄ in eēdo vlt̄ pdicādo.
 s; causādo. qz singla a sua idea p̄ducunt.
 imo vt dicit: eēntia idēe de⁹ est q̄ in causā
 do vlt̄sim⁹ est. ¶ Sextā. esse tota nō parti
 alia. qz ex q̄ sūt in deo: sūt tota. Nihil em̄ rei
 imp̄fectū ē s; totū est. z merito tota vocant.
 qz ab eis ē tota p̄fectio p̄cipata: siue sit in
 diuidual: siue sp̄cifica: siue gnāl. Ip̄so nō
 ab alio: s; q̄ ad se de⁹ sūt: a q̄ oia alia sunt.
 ¶ Septimā. intellectuales esse. i. itellec⁹ a
 lioz illūnātes z nō itelligibiles. i. nō illūi
 nare vel illuminabiles. ¶ Octauā q̄ sūt sū
 p̄stātes z superēctē. i. om̄ino de imutabi
 les. qz in deo. ¶ Nonā. q̄ sūt p̄ncipales. q̄a
 qd̄libet duplex p̄t h̄z ee formale: qd̄ est de
 p̄dēs. z s̄triale siue p̄ncipale. qz illd̄ est a q̄
 d̄ p̄det. ¶ Decimā. q̄ oībz rebz depēdētibz
 dat nūer⁹: in q̄tū sūt eaz efficiēs mēsurā: i
 q̄tū sūt formales eaz. nō q̄ Plato volue
 rit q̄ eēnt hęc forme informātes. s; q̄ iuxta ea
 rū rep̄ntatōem de⁹ rebz daret formā z men
 surā. Itē q̄ dat modū i q̄tū sūt finales cau
 se. dat em̄ singlis modū rēdēdi in finē. Sic
 em̄ z p̄cise eo mō res depēdēs nat̄rī deū ten

Primi sentent. proemi.

11 **¶** Undecimā. q̄ sūt se p̄ditrices sic̄ p̄ncipi-
 pia effectiua. Cū b̄tus Aug. li. lxxvij. q.
 Rōne alia p̄dit̄ est h̄o: r̄ alia equ. non q̄
 velit q̄ alia sit in se: s̄ in rep̄ntatōe in ordie
 ad obiectū q̄ p̄noscat̄ r̄ ad extra p̄ducitur.
 12 **¶** Et vltimā siue duodecimā. q̄ sūt norio-
 nes exēplares. q̄ res p̄ducte i ordie ad ea-
 rū rep̄ntatiōem p̄ducunt. Hec r̄ his filia
 s̄m b̄m̄ Dyo. li. p̄dicto s̄pta sūt ex imagi-
 natōe Platonis. Et b̄tus Aug. v. r̄ vj. de
 ciui. dei. vid̄: se eis dē dicitis sat̄ p̄formare.
 De q̄b̄ sufficiat p̄ occasionali motiua ide-
 arū. **¶** Quarto ē notādū q̄ sc̄tus Thomas
 ex auctarib̄ Aug. dicit̄ p̄ma p̄s̄sum. sue. q.
 xv. arti. ij. q̄ eēntia dīna vniū cuiusq̄ p̄du-
 cibilia deo inq̄rū est imitabil̄ tali determi-
 nato mō p̄ effectū p̄ductū: est idea tal̄ effe-
 ctus. motiua ei⁹ est: q̄ idea dicit̄ exēplar. exē-
 plar aut̄ dicit̄ imitabilitatē. **¶** Sc̄da opinio
 q̄si p̄s̄s̄s̄ est henrici d̄ gaudauo q̄libero. ix.
 que. ij. q̄ idea est eēntia dīna: inq̄rū ē p̄gnitio
 q̄ p̄ḡscit creaturā: inq̄rū est imitabil̄ ab
 ea. **¶** Tertia. opior est etiā simillere q̄ idea
 est eēntia dīna in rector: cōnotans aliqd̄ ex-
 tra ip̄m in obliq̄. s̄. effectū p̄ducibile imita-
 tīnū eēntie dīne. **¶** Quarta opinio est q̄rūdā
 valentiū. s̄. ip̄i⁹ Occam. dis. xxxv. p̄mi li. q. v.
 s̄l̄ r̄ ip̄i⁹ sc̄oti. r̄. dicit̄ q̄ idea ē creat̄a cog-
 nita in dō. q̄ ab oib̄ p̄cedētib̄ differt. nā
 cū ille dicat q̄ sit dīna eēntia. hec dicit̄ q̄ sit
 creature p̄ducibiles p̄ eēntiā dīnā: inq̄rū
 sunt cognite in deo. forte mouent̄ ex hoc q̄
 idea est relucētia creaturarū in deo. r̄ h̄mōi
 relucētia nō vid̄ esse nisi ip̄e creature p̄gni-
 te in ip̄o. **¶** Pro declaratiōe hui⁹ op̄ionis de-
 scribūt̄ ideā sic. Est aliqd̄ cognitū a p̄ncipi-
 pio effectiua itellecuali ad qd̄ ip̄m aspici-
 ens p̄t aliqd̄ in esse reali p̄ducere. Probāt̄
 p̄māpticillā p̄ auctarē b̄i Aug. li. 83. q. q.
 46. dicit̄. Has aut̄ relatōes vbi esse arbi-
 trādū: nisi in ip̄a mēte creatoris. nō em̄ ex se
 quicq̄ possit̄ ituebat̄ vt s̄m̄ illud p̄stitueret
 qd̄ p̄stituit. Et q̄ in mēte creatoris sequit̄ se-
 cūda. r̄ tertia sequit̄. ex q̄ non intuet̄ extra se.
¶ Ex ista descriptōe infert̄ dicit̄ mḡn q̄ hec
 descriptio nō conueniat dīne eēntie. p̄bat̄ p̄-
 mo. q̄ p̄les sūt ideę. ad qd̄ adducit̄ beatuz
 Aug. loco q̄ s̄p̄ dicit̄. q̄ alia rōne p̄dit̄ ē
 h̄o: r̄ alia rōne p̄dit̄ ē equ. Et sumit̄ rōem
 pro idea. Nō eēntia deī nō ē p̄les essentie
¶ Cōfirmat̄. v̄l̄ ideę sūt in mēte dīna subie-
 ctive. aut̄ cū obiective. Si sc̄dm̄. sic̄ ideę

sūt creature cognite. Nō p̄mū. q̄ dīna eēntia
 nō ē p̄la subiective: sic̄ ideę sūt p̄les. **¶** Se-
 cūdo sic. q̄ si dīna eēntia ē p̄les ideę. v̄l̄ idea
 dicit̄ p̄cise dīuinā essentiā. r̄ si sic. tūc essentia
 dīuina sic̄ est p̄les ideę: ita esset p̄les eēntie
 v̄l̄ idea est eēntia r̄ aliqd̄ aliō. tūc dīna eēntia
 nō ē idea. q̄ nō est ip̄a cū alio. **¶** Cōfir-
 mat̄. q̄ ideę sūt in mēte dīna t̄m̄mo obiecti-
 ue. s̄ dīna essentia est etiā ibi subiective. igit̄
 essentia nō ē idea v̄l̄ ideę. p̄z maior. q̄ si es-
 sent̄ ideę in mēte dīna etiā subiective: cū sint
 p̄les: ibi essent̄ p̄la subiective. p̄z mior. de se
 q̄ mēs dīna est ip̄a met̄ eēntia. **¶** Ex q̄ p̄nt̄
 iste doctor infert̄ p̄les p̄positōes. Prima q̄
 ideę nō sūt in deo reali r̄ subiective. s̄ t̄m̄ sūt
 in ip̄o cognitiue. sic̄ qd̄a cognita ab ip̄o. q̄a
 ip̄e ideę sūt sic̄ ip̄emet res p̄ducibiles a deo.
 Sc̄da oīm rez a deo p̄ducibiliū sūt disti-
 cte ideę. p̄z. q̄ talia sūt distincta cognita a
 p̄ncipio effectiue itelligibili. r̄. P̄la aut̄ in-
 fert̄ q̄ dimitto breuitat̄ cā. **¶** Tertio instat̄
 sibi. q̄ cū ideę sint eterne. vt̄z p̄ auctoritatē
 b̄i Aug. p̄us allegatā: nec̄e vid̄ q̄ sint p̄n-
 cipali in deo. **¶** Sc̄do. q̄ ex q̄ creature sint
 ideę: idē esset idea r̄ idearū. exēplar r̄ exē-
 plarū. **¶** Tertio. q̄ ideę oriunt̄ r̄ iterit̄ cū
 reb̄ creatis. p̄ra Augū. in loco p̄allegato.
¶ Ad p̄mū istoz dicit̄. q̄ aliqd̄ p̄t dici q̄nuz
 dupl̄. Prope illd̄ qd̄ vere est actual̄ r̄ pro-
 prie er̄ns eternal̄. r̄ h̄ mō dicit̄ q̄ ideę nō sūt
 eterne. Alio mō eternū dicit̄ qd̄ ē eternaliter r̄
 imutabiliter cognitū v̄l̄ intellectū. Et h̄ mo-
 do dicit̄ b̄m̄ Aug. voluisse ideas ēē eternas
 id ē. eternal̄ esse cognit̄as. Et p̄nt̄er dicit̄ q̄
 creature etiā h̄ mō sūt eterne. nō in se: sed in
 esse cognito. q̄ sūt eternal̄ itellecte a deo. et
 q̄ Aug. dicit̄ q̄ se sūt. itelligit̄ q̄ vere intel-
 ligunt̄. r̄ q̄ sūt forme p̄ncipales. q̄ res p̄du-
 cibiles p̄us natura fuerit̄ ideę. i. a deo intel-
 lecte q̄ erāt ex deū actual̄ er̄ntes. Cū con-
 clusue dicit̄ q̄ res p̄ducēda inq̄rū ē a deo p̄re-
 p̄gnita. est idea sui. p̄cognoscat̄ em̄ rē. r̄ aspi-
 cīs cā vt̄ p̄cognitā ad ex̄ p̄ducit̄ ip̄am. Et
 ob h̄ p̄ idea rōnabil̄ dicit̄ op̄ari. q̄ distinctissi-
 mer̄ p̄nouit̄: q̄ ad ex̄ p̄ducit̄. **¶** Ex q̄ p̄z so-
 lutio sc̄di. q̄ p̄cedit̄ q̄ illd̄ p̄t esse exēplar v̄l̄
 idea sui. **¶** Ad tertiū p̄cedit̄ q̄ ideę oriunt̄
 et interit̄ r̄ q̄ nō alr̄ habuit̄ idea esse ab e-
 terno q̄ lapis heri p̄ducit̄ in tpe: ab eterno
 fuit̄ idea. q̄ ab eterno fuit̄ cognit̄us a deo.
 Sed s̄m̄ modū loquēdi sanctorū p̄ceditur
 q̄ ideę sint ab eterno. sicut̄ dicit̄ est q̄ sūt e-
 ternal̄ itellecte a deo. nō t̄m̄ dicit̄ q̄ lapis

sc̄do sic

Cōfir.

Corr.

Cōtra

Adi

et̄m̄
iij

Adz

Adz

notā. 4.

quid sit
idea

Corr.

Cōfir.

fuerit ab eterno. qz lapis nō importat dīnam
 p̄cognitōem sic̄ idea. Bt̄us aut̄ Aug. dicit
 q̄ nō oriunt̄ neq; occidūt. itelligit q̄ nō inci
 piūt de nouo itelligi. neq; desinūt itelligi a
 deo. Nec r̄ pla alia dicit d̄dicēdo b̄o th̄o
 me. r̄ magistro Henrico de Gandano. Et
 trahit b̄m Augusti. glosis satis dubijs ad
 suā mentē. h̄ de p̄ma pre hui⁹ articuli. ¶ Sed
 cōtra hāc opionē volo pbare hāc p̄sonam
 q̄ creatura p̄ducta vel p̄ducibil̄ pp̄e non
 est idea. p̄bat sic̄. h̄ est idea q̄d est formal̄ r̄
 coḡscēdi r̄ v̄l̄ exēplar p̄ducēdi. vt for̄ at̄ cēs
 ancrates b̄i Dyo. d̄ di. no. q̄s p̄nit̄ de ide
 is. r̄ b̄i Aug. v. de ci. dei. r̄. vj. Et in i. l. r̄
 iij. q. q. de ideis. Sz res p̄ducta vel p̄duci
 bilis nō est p̄pe formal̄ r̄ p̄ducibil̄ ve p̄
 ductā coḡscēdi vel etiā p̄ducēdi: p̄t̄ nō r̄
 ē. igit̄. ¶ Sc̄do. si antichrist⁹ p̄ducibil̄ ē idea
 sue p̄ducibilitat̄. tūc iste termin⁹ idea erit
 termin⁹ ampliatiu⁹. p̄ns supponit̄ falsū. et
 p̄z p̄na. qz antichrist⁹ nihil̄ ē vt supponit̄. r̄
 t̄n̄ fm̄ sic loq̄ntes optet̄ p̄cedere q̄ antichri
 stus sit idea. optet̄ itaq; q̄ illa affirm̄. ar̄na
 verifiet̄ p̄ aliquā ampliatiōez. P̄na q̄ sit
 p̄cognitio a deo vel aliq̄ hm̄oi mō. r̄ habet
 p̄positū. ¶ Cōfirmat̄. qz v̄l̄ idea fm̄ quā
 antichrist⁹ ē p̄ducibil̄: est vel nō ē. si est cū anti
 christ⁹ nō sit. seq̄t̄ q̄ idea nō ē creata d̄ r̄
 p̄duci. Si d̄r q̄ nō ē. gr̄o v̄l̄ ars formal̄ vel
 exēplaris fm̄ quā d̄s p̄ducit̄ antichristū
 nō est. r̄ t̄n̄ hāc habebit̄ de⁹ cū antichristū
 produxerit. q̄ aliq̄d nouum adueniet̄ deo.
 ¶ Tertio sic̄. Essētia dīna se r̄ pp̄rie ē idea
 oim̄ p̄ducibiliū. igit̄ nō ip̄eres ad extra. nō
 seq̄ntia tenet. qz absit̄ q̄ idea saltē eq̄ p̄mo
 dicat̄ de cēntia p̄ducēte r̄ de p̄ductā. ans
 p̄bat. qz ip̄a est p̄ncipal̄ forma r̄ r̄o fm̄. quā
 oia p̄ducta facta sūt: r̄ fm̄ quā p̄ducent̄ a
 p̄ducēt̄. sic̄ dicit̄ post. ¶ Sc̄do p̄bat̄ ante
 cedēs p̄ diffinitōez ideq̄ quā p̄cedit̄. qz cēn
 tia ē aliq̄d cognitū a p̄ncipio effectiuo itelligi
 bil̄ ad q̄d ip̄m aspiciēs p̄t̄ aliq̄d in eēte
 ali p̄ducere. igit̄ ē idea p̄ suā diffinitōez. nō
 seq̄ntia tenet p̄ eū. r̄ ans p̄bat. qz q̄ essentia
 lit̄ sit cognitū a p̄ncipio effectiuo itelligi
 bil̄. p̄z. qz est cognitū a deo: q̄ ē tale p̄ncip̄i.
 Sz q̄ de⁹ ad ip̄az cēntiā aspiciēs p̄t̄ aliq̄d
 i esse reali p̄ducere. qz ad imaginē suā aspiciēs
 p̄duxit̄ hoīem. Sen. j. Itē singlā al̄a
 qz sūt vestigia cēntie dīne. vt mgr̄ d̄r̄minit̄
 in sc̄do. Itē p̄ sb̄ū. s̄. int̄t̄ioez sue cēntie p̄
 duxit̄. Joh. j. r̄ q̄rto. qm̄ hm̄oi cōcedit̄ h̄c
 opinio. qz dicit̄ q̄ lapidē p̄ducit̄ talē q̄l̄ eī

Cōdo 1.

pbat 2

Confir.

pbat 3

pbat 4

p̄cognouit. q̄ p̄cognitōez quā habuit ab
 eterno de lapide. Sz manifestū est q̄ hec et̄
 na cognitio lapidis in deo est rei essentia
 vt etiā in lumine naturali r̄ducibile ē: r̄ si
 de est manifestū. qz de⁹ ē sūme simplex. et ex
 sequenti q̄libet cognitio eterna dei: est d̄s.
 ¶ Quarto arguit̄. v̄l̄ idea p̄ductōis lapidis
 dati diceret̄ lapis: inq̄stū ip̄e lapis est q̄d p̄
 ductū. v̄l̄ inq̄stū ē aliq̄d p̄cognitū p̄ducibil̄
 le. Non p̄m̄uz. quia sic̄ de⁹ p̄ncipal̄ res p̄
 r̄isset r̄ q̄ est lapis ad ip̄i⁹ p̄ductōem. r̄ sic
 producēdū lapidē vel r̄ p̄ncipal̄ res p̄
 set ad ex. s̄ b̄m Aug. in loco p̄allegato. Si
 inq̄stū p̄cognitū. q̄ p̄ductōis sue ip̄e nō erat
 idea. sz ei⁹ p̄cognitio. Nec r̄ sc̄da p̄te h̄ ar
 ticuli. ¶ Venio ad tertiā p̄te h̄ articuli. p̄ q̄ tertiā p̄
 p̄mitro. qz de⁹ est ens optimū. p̄z. r̄j. mer̄j articuli I.
 ca. v. Et Rich. de sc̄to victo. j. de trini. c. r̄j.
 dicentē. Cōtingere vid̄r̄ q̄si q̄dā necessitate
 q̄ cūcti tā b̄n̄ eruditi q̄ min⁹ eruditi solent
 h̄re familiare r̄ q̄si p̄ reglā teneri. Deo vic̄
 quicq̄d optimū iudicat̄ incūctant̄ attribue
 re. r̄ in li. r̄jij. phoz pp̄one. iij. sic̄ dicit̄. de
 us d̄r q̄ nihil̄ meli⁹ excogitari p̄t̄. Et q̄ sup
 positōe p̄nter p̄cedēdū est. qz oē p̄dicatū d̄
 cēs p̄fectiōem simpl̄ deo est attribuēdū: cū
 his aduerbijs infinite. imēse. incōphensibi
 liter. Quāuis em̄ ex puris naturalib; con
 cludi nō possit. vt cōiter d̄r. deū esse infini
 ti vigoris siue potētie p̄ductiue v̄l̄ motiue.
 Nihilomin⁹ qz oī finito cogitato ip̄m d̄n
 p̄licatū cogitari p̄t̄. sz de⁹ est q̄ mai⁹ cogitari
 nō p̄t̄. necessario infiniti vigoris est. v̄n̄ cō
 cedēde sūt iste. de⁹ est infinite r̄ imēse potē
 tie p̄ductiue. Sicut̄ infinite et imēse potētie
 motiue. r̄ sic̄ q̄z in alijs. ¶ Hoc p̄missio se
 quunt̄ p̄positōes faciles. P̄ia. vigor dei ē
 infinite simplex. p̄z. qz esse simplex r̄ non in
 digere p̄positōe: est p̄fectōis simpl̄. q̄ p̄ p̄ce
 dens p̄uenit̄ deo: cū h̄ adiecto. infinite. Itē
 si vigor dei p̄positōe indigeret: iā maior vi
 gor excogitari posset. puta vigor tā⁹ q̄ nlla
 cōpositōe indigeret. ¶ Sc̄da. ois h̄tus pro
 ductiua sup̄eminēter vigori dīno ē iclusa.
 qz dato q̄ aliq̄ nō iā maior vigor excogita
 ri posset. puta vigor q̄ oim̄ h̄tutē p̄ductiua
 includeret. r̄ p̄nter p̄cedēdū ē: ex h̄ q̄ de⁹ se
 solo p̄t̄ facere q̄cqd cū aliq̄ v̄l̄ pl̄ib; potētij
 p̄ductiuis p̄t̄ p̄ducere. seq̄t̄ qz oim̄ alioz po
 tentiā p̄ductiua includit̄. ¶ Tertio seq̄t̄. qz
 quib; vigor diuin⁹ in se simplicissim⁹ sit. vt
 dicit̄ ē. t̄n̄ respectu p̄ducibiliū infinite mul
 tiplex dicit̄ p̄t̄ p̄pter infinita q̄ p̄t̄ p̄ducere

4 pbat

cōdo

tertia ps

articuli I.

ppō 1.

ppō 2

ppō 3

Primi senten. proemi.

vt sequit' ex pmissis. Quarto sequit' q' si mo-
dus loq'ndi illi' doctoris admitteret: de' e'
min'cer infinite cause ageres existeret: respe-
ctu pducibiliu' ad extra. Pr'z ex pcedenti. na'
infiniteoz efficien' vices seipo' supplere p't.

Secdo
p'mittit.

¶ **Secdo** p'mitto. q' recte sic d'cm est de vigo-
re: ita d'om est de diuino cog'scere. Un' co'ce-
dendu' e' q' d's e' imense noticie siue infinite. q'
noticia dei e' infinite simplex: q' oem noticia'
eminet' includit. vt se sola distinctissime oia
cog'scibilia nouit. Recte sic hec dicta sut de
vigore: 7 s'nt p'nt declarari. ¶ **Sz** dicit aliq's

Dubiu'.

quo noticia simplicissima possz esse o'z cog-
scibiliu': ta' p'plexoz q'z inco'plexoz distinctis-
sime rep'ntatiua. Cu' ad diu'sitate rep'ntato-
ru' distincte p'gnitioz seq' videat' distinctio co-
gnitionu'. teste p'ho p'mo posterioroz dicente
Distincte scie'sur q' sut distinctoz genez scibili-
um: no' s' s' inuic'e. nec s' eod'e tertio coi' co-
tentoz. Id'e h'i. iij. meth. ¶ **R'ndet.** q' que'
admodu' distinctaz cognitionu' p'plexaruz
de colore faciei socratis. de figura. de q'ete. de
situ eiusde: de q'bz mlte possent esse p'gnitio-
nes co'plere. vna e' cognitio intuitiua i me-
te vel oculo videtis socrate: simplex vel ic'o-
plexa. eo q' illa oia sut p'petates vni' faciei
socratis. 7 ip'a est p'fectioz q'z oes noticie co-
plex'z scorsu' De il. lis p'petarib' faciei socra-
tis habite vel acq'site sic p'porcionabilie no-
ticia intuitiua d'ine essentie q' ip'a seip'a 7 vi-
det: emineter includit oes noticias p'plexas
et inco'plexas: pducibiles d' oib' reb' q's de
us pot' pducere. cu' oia illa pducibilia sint
emineter in e'ntia diua co'phensa: ta'q' i p-
ductiua sui ca'sufficiete. Et g' noticia q' e'nti-
a diuina plene p'ph' dit: ea' 7 oia p' ea' pro-
ducibilia distinctissime nouit. ¶ **Aucto:** ita-
tes p'hi q' allegant in tr'u loquut' d' noticia
acq'sita ab ipis reb': q' est reb' posterior. 7 n'
de noticia intuitiua. infinita. diua. q' de cau-
sa rez 7 eisd'e reb' por. ¶ **Et h' secdo** dicto in-
fero correlarte. q' diua noticia q'uis sit in se
simplicissima: in existere est t'n infinite mul-
tipler: q' ad effect' pducibiles rep'ntare. p'z
q'z quis sic de' simplicissima sit: t'n oium p-
ducibilium distinctissima rep'ntatio existit.

Solo

¶ **Secdo** q' illa noticia e' d'ine e'ntie co'preh'e-
siua. p'z. q'z tata est noticia q'nta est e'ntia
im'ela em' 7 hec 7 illa. ¶ **Per moduz** curiosi-
tatis inferri pot': q' noticia diua aliq' mo' dat
intelligere q'li mo' nulla forus creata v' cre-
abil' p' cog'scere. Pr'z ex dictis. q'z dar intelli-

R'n. ad
tr'ia.

Corre.

Corre.

gere co'phensue diuina e'ntia qua' nlla vir-
tus creabil' co'phensue cog'scere p't. vt sup-
ponit ad p'ns. **Secdo** q' aliq' mo' dar intelli-
gere q'li mo' no' p't s'bstistere. p'z de mo' quem
facit p'ringeter in aia viatoris v' p'phensio-
nis. q'z tal' p'ringeter p' ea' intelligit 7 tal' ip'a
no' s'bstistit. **Ena** finite p' ea' intelligit. 7 ip'a fi-
nite no' s'bstistit. ¶ **Tertio** p'mitto q' id'e di-
ci p'nt forme p'gnoscedi ideatoz. vt si dices
rem' in deo esse formas p'gnoscedi rez p'du-
cibiliu' ad extra. ¶ **Secdo** mo' dici p'nt ex-
plaria ad q' aspicias artifex pducere pot' in
reb' s'le ideatu'. ¶ **Et tertio** mo' id'e di'ci pos-
sunt volutates. vel electoes artificis s'le ip-
sius id'e ad extra pducetis. verbi gra. cog-
scit artifex domu' qua' vult pducere. 7 hec co-
gnitio potest dici idea. **It'e** s'lez domu' p' ex-
plari m'ete genit. ad qua' aspicias vt ad ex-
plar domu' extra pducit vel pducere potest
It'e eti'a q'q' domu' s'lem ad extra domo co-
cepte in aia pducere laborat. ¶ **Quarto** p-
mitto q' in diuis oia sut vnu': in qb' no' ob-
uiat relatois oppositio. **Hec** est venerabil'
Anselmi li. suo de p'cessu sp'us sc'i. c. iij. q'd ec-
p'z r'one. q'z h' est de necessitate diuie simpli-
citat'is. vt p'ns tacu' e'. ¶ **Quito** p'mitto plu-
res ideas esse in deo: sumi p't dupl'r. vno mo'
formali 7 intrinsece. alio mo' obiectiualiter
7 extrinsece. **Formalr** aut' 7 intrinsece voco:
pla q' no' sut id'e in se. s. quoz vnu' est ali'd:
vel alia res in e'ntia sua q'z reliquu'. vt in i-
tellectu hu'ano. formalr 7 intrinsece alia est
idea parietis. 7 alia dom'. vel alia capucij.
et alia vestis. **Extrinsece** aut' 7 obiectiualie
plura dico: q'd licet in se sit penit' id'e: tam'e
in pla 7 penit' distincta est obiecta ad extra
¶ **His** p'missis sic p'ria p'do. hec. nulle id'e
sunt in deo distincte. intrinsece. 7 realr siue for-
malr. **Hec** p'do videt esse catholica. quia i
deco no' ponit aliq' plalitas: nisi tr'u p'sona-
ru'. q' sumit ex diu'sitate relatois siue relatio-
nu'. 7 vna formalr. q' est co'icabilitatis essen-
tig' 7 no' p'sone. **De** qb' infra pleni' appebit
d'no disponete. **Alia** aut' plalitate ibi de po-
nere: cu' h' r'oni naturali dissentiatur. q' de'u oi-
no pbat esse simplic'e. **Nec** auctoritas fidei
ad h' cogat. **Nec** aliq' r'o co'icat: vidz magi-
piaz aurium offensiuu'. **Nec** breui' alia in
diuinis plalitate ponere p'sumo. Un' beat'
Anselm' in li. de p'cessu de sp'us sc'i. c. iij. **In**
diuinis oia sut id'e: vbi no' obuiat relatois
oppositio. q'lis no' est iter ideas pducibiliu'

3 p'mitto

2

3

4 p'mit.

5 p'mit.

Cocto
arti. sc'i

2. pbat
cōdo

Quia ille nō opponunt ad inuicē relatiōe.
Et Dama. Dia in diuinis idē sūt: pter ge-
neratiōem: gnatōz 7 pcessionē. ¶ Scōdo. c.
Deū oīa posse nullā ponit in eo distinctiōz
extrinsecā. igit nō oīa nosse. Pz pna qz nō
magis nosse dīc relatiōem vl' entitatē ad li-
tā qz posse. Et aīis puz. qz quīs oīpotentiā
ascripserit Aristoteles deo. tū cū illa sibi a-
scribit oīmodā simplicitatē. Itē cū sit pna
potētia nō est mirū si cū sūma simplicitate
ster oīa posse. ¶ Itē tertio vt argutus fuit. si
oīa posse deū aliquā realē plalitatē poneret
in deo: iā maioris pfectōis posset imaginari
deū. vīz. si illa plalitate carēs oīa pūsz. qz
vtiqz plalitas intrinseca pter relatiōem tū
psonaz magis indigētia qz simplicitatē
sufficiētā vidz importare. ¶ Et pfirmat qz
diūsitās effectūū pducibiliū i causis seū
dis agētibz nullā ponit diūsitatē rez. igit a
minore nec ponet in pnis. Pna nota ē p ho
et cuilibet catholico. 7 aīis puz. qz nō ē pro-
pter h' diūsitās in luce sol: si hodie pducit
vnū lumē: 7 heri pduxit aliud. nec in calidi-
tate si pducatur suā spēm spūalē q' imutatis
est sensus. 7 si pducatur realē caliditatem. sen-
sibilē sibi silem. ¶ Itē q̄rto. Si idē i deo sūt
res distincte. vel sūt res distincte absolute: qd
null' diceret. q' in deo. s. sint plēs res absolu-
te. vel sūt res respectiue distincte. 7 sic oportet
ret in deo ponere tot res respectiuas qd sūt
runt creature creabiles. qd absurdū ē. ¶ Nō
firmat. qz vel h' mōi mltē res ponerent in deo
vt eis cogsceret res pducibiles. 7 h' ē absur-
dū. Quia dign' est sic cogscere intellectū
diuinū qz itelligere p res distinctas super ad-
ditas. vt h'z. xij. meth. Vel ea vt exēplaria i-
tuens pducibilia pduceret. 7 h' itez non qz
er q' res p essentia suā simplicitatē pfectis-
sime nouit oēm numerū. oē pōdys. 7 oēs nē-
surā rez pducibiliū eadē essentia nouit. er-
go s' illā noticiā agere volēs: certo nō. nu-
mero. 7 pōdere. 7 mensura qd pducere vult
sufficit sine alio exēplari inspecto. ¶ Itē quinto
Si in essentia diuina h' mōi idē distincte ex-
isterēt repntatiue ex natura diuine eēntie: sic
oēs b'ri eq' mltā viderēt in eēntia diuina. sal-
sitas pntis puz. qz b'rus Dyo. dīc q' supiores
purgāt 7 illumināt inferiores. 7 sic vidēt q'
inferiores nō vidēt. 7 puz pna. qz q' quid in
aliq' natura ex ei' intrinseca ppetate est cō-
tentū h' vidēt ab eo q' clare videt rez natu-
rā. 7 vidēs clare diuinā essentia. nec non vi-
det in ea psonaz distinctiōem. eo q' illa ē in

Tatio

Confir.

4

Confir.

5

trinseca diuine essentie nō repēdens ex cō-
positiōe rōnis. ¶ Correlatiū. in eēntia diuina Correla-
penit' intrinsece maxie idē est: oēs idē p du-
cibiliū. puz. qz oēs idē i eēntia diuina sūt pe-
nitus 7 oīmode diuina eēntia. vñ ipa eēntia
est idea hoīum. est idea angeloz. ē idea ver-
mis. 7 oīs entitatis pducte vl' pducibilis.
¶ Scōdo pdo. In deo sūt infinite idē extri-
sece 7 obiectiuall'. puz. qz tot qd sūt res p du-
cibiles. igit. Pna tenet. qz tā catholicus qz
phs in lumine naturali pcedit infinita esse
pducibilia. aīa puz. qz vt dictū est in secun-
do pmissoz. vnica 7 simplicissima noticia
diuina est oīm pducibiliū distinctiū. repnta-
tiū. 7 oīm eoz distinctissimū exēplar. Ad
qd aspiciēs oīm auctor 7 actor s' m' g'dū quē
repntat essentia: rē ad ex' pducere pt. Nec ē
de mēre b'ri Aug. auctate pallegata. 7 in eo
dē li. q. xlvj. dīc sic. Has relatiōes. i. ideas
rez vbi esse arbitradū est: nisi in mēte crea-
toris. Nō em' ex se quicqz positū intuebat:
vt s' m' id' pstitueret qd pstituebat. Et in cō-
men. sup pmo. c. de di. no. d'z. In mēte diuina
peristūt ab eterno eterne rōnes oīm creādo-
rū. in quibz realit' oīa viuūt. 7 ex quaz fulgo-
ribz oēs cognitōes illustrant. Et in. lxxvj. dī-
cit sic. Nec exēplaria rez oīm de' itra se h'z: nu-
meros vniūsoz q' agēda sūt: 7 mod' mente
cōplexus plen' his figuris q's Plato ide-
as vocat: imortales. imutabiles. infactibi-
les sūt. sic creature sūt mortales. mutabiles
et factibiles. Nec aut' 7 his s'ilia cū ad diū-
sitatē rez in eēntia referri nequnt: pla 7 mul-
ta esse dicunt obiectiuall' 7 extrinsece: respectu
hoz q' ab eēntia fieri pnt. Et qz hęc mate-
ria. spectat ad dis. xxxv. 7. xxxvj. vbi plus de
noticia diuina est vidēdum: dno pcedēte. Et
disputatiōis grā nō replico q' dicta: siue cō-
clusiōes positas: ex pccās instātiās mgroz
meoz pdictoz. Nec de pmo articulo.

Lōdo 2.

Quantū ad secun

scōs art.

dū articulū: vidēdū ē. An res repēdentes
differāt inf se i sua eēntiali pfectōe. In q' p'
mo pmittā pbabiles suppositiōes. Secun-
do q' sint rez pfectōes. Tertio q' pfectiones
sint ineqles. Quarto diūsas de h' p' siderati-
ones. Et qnto penes qd attēdēde sūt rez p-
fectōes. Sexto varias de his p'pationes.
Duo ad p'mū p'mo p'mitto q' hęc mat'ia est
opinata varie inf diūsos: vt nō possim de-
mōstrare mathematicē: p'clones de ista ma-
teria ponēdas. s'z in' posse conabz vt p'sua

Primi senten. proemi.

deat pbabilioribus rationibus quae earum predictorie
 persuaderi possunt. et hinc in materia metaphi-
 sicali debet sufficere. Nam certitudo mathe-
 matica non est vbi libet expereda. ut hinc secun-
 do meth. Et in quilibet materia vix sufficiat
 ter in quibus tradit si sibi subiecta materia mai-
 festet. ut hinc in plogo primi ethicorum. Hoc pre-
 missio sit prima suppositio hec. Nulli rei de-
 pendens est perfectio simpli. prout quod sibi sibi
 v. m. et h. ca. de perfectio. perfectio simpli co-
 ditiois sunt ut sibi nulla perfectio deficiat. Et
 primo celi dicitur com. q. perfectio nequit fieri addi-
 tio. Secunda q. nihil ipsum in perfectione exce-
 dat. hec autem in rebus dependentibus non inveniunt
 Nec prima sola. cum indigeat continue seruati-
 onis. Et ideo quis angelo non addat noua perfe-
 ctio in rebus ut in sua spe saltim essentiali. tunc omni
 angelice perfectioni deficiat perfectio que ad esse suum
 que possit remanere nulli alteri inmixta ut con-
 seruati. Nam continue oculo dependens tota sua per-
 fectionem ab alio recipit sic continue ab alio con-
 seruati in esse suo subsistit. Secundo etiam necesse
 est quod dicitur. quod omnem dependentem perfectionem per-
 fectionis independens excedit. put notum est. Cor-
 relatiu quod omnis perfectio dependens est perfectio in ge-
 nere. prout quod non est perfectio simpli. ut homo est per-
 fectionis in genere hominum. angelus in genere angelorum
 Dicitur autem perfectio in genere: cui in illo genere nequit
 fieri additio perfectionis. et que in eodem genere non est
 aliquid perfectio maior. vel etiam que in pluribus illius
 generis est perfectio. et hinc est respectus sumendo per-
 fectionem. Sed merito quod quidam prope sit in re per-
 fectionis. Ad quod dicitur quod perfectio vno modo et de vi
 termini sonat sicut completa factio. et sicut deo
 nulla est perfectio. cum in eius essentiali non sit com-
 pleta factio. Sed sic in rebus dependentibus natu-
 re permanetis complete iam producis dicitur esse per-
 fectionis. quod earum est completa productio. sic. in phi-
 sicoz dicitur quod totum et perfectum idem sunt. quod quod comple-
 re factum est: idem totum est. et contra in rebus produ-
 ctis. Res autem successive quando sunt in sua succes-
 sione: nunquam sunt perfecte sic. quod non complete facte.
 sic. in phi. hinc. quod motus est actus imperfectus. quod
 quando est non est complete factus. sed hinc modo non sumit
 perfectio rei in proposito. Alio modo dicitur perfe-
 ctio rei: id quod sibi conuenit. que ad eius bene esse
 quod autem eius disconuenit imperfectio dicitur. ut igni ca-
 liditas est perfectio accidental. quod ea bene est. Si
 autem frigiditas introducet igni: eius esset imper-
 fectionis. quod eius disconuenit. Et hec acceptio deca
 est ad similitudinem prime. quod quando res completa est in
 permanetibus tunc bene est. et ideo oculo eius conuenit que
 ad bene esse dicitur est perfectio in ea. Ex quo sequitur secunda

suppositio. vix quod duplex est perfectio rei essen-
 tial. que s. res bene est in sua essentiali. et accidental
 que s. res bene est perfectio supaddita sue essentiali.
 Ego autem breuiteris cum perfectioes accidenta-
 les in presenti secludo: et de essentiali loquor princi-
 paliter intendo. quod facilius est de accidentalibus sermo
 cognita perfectio essentiali. Tertio suppositio: quod
 quodlibet duorum absolutorum prima causa po-
 test vnum seruare sine alio. prout quod ex quo disti-
 cta sunt et diuisa absoluta: nulla dicitur im-
 plicat: vnum manere reliquum destructo. Qui-
 bus premissis sit prima conclusio hec que ad secundam per-
 tinet huius articuli. Omnis rei dependens essentialis perfe-
 ctio in eodem consistit in quo consistit eius esse. probatur sic.
 quod vltimo sic dicitur conclusio. et hinc est propositum. hinc est sic.
 sequitur quod eius posse permanere: sua essentiali perfectio
 ablata. prout prima: quod quodlibet duorum distantium ab-
 solutorum prima causa potest vnum seruare: reliquum de-
 structo. si non idem sit essentialis perfectio rei et eius
 esse. cum sint res absolute positae prima causa vnum
 conseruare sine alio. falsitas patet. prout quod im-
 plicat dicitur em: quod aliquid remaneret et nul-
 la bonitate haberet. Et ex presenti etiam implicat quod a-
 liquid haberet esse et non haberet aliquam essentialis perfe-
 ctionem. Si enim res bona est. quod videtur deus
 cuncta que fecerat et erat valde bona. Sed primo.
 De enim quod factum est aliquid similitudo prout causa
 est vel vestigium eius. Et ideo oportet quod tamen habeat
 de bonitate et de perfectione quantum habet de entitate.
 Correlatiu. Quilibet rei sua perfectio essen-
 tialis et intrinseca esse suum est. prout per conclusionem. Se-
 cundo dicitur correlatiu. Omnis res dependens habet suam per-
 fectionem essentialis ab alio. prout quod habet ea a suis
 causis a quibus habet esse. cum idem sit perfectio et
 esse. Tertio corre. Omnis propositi ex materia
 et forma perfectio essentialis intrinseca est materia
 sua et forma. prout quod illa sunt eius esse. Quarto
 compositum ex materia et forma generabiliu perfe-
 ctioes in parte sunt essentialis essentialis siles. prout quod
 materię prime eorum sunt siles: que est pars huius perfe-
 ctiois. ut dicitur correlatiu precedens. Secunda con-
 clusio accidentalis perfectio rei est in omni eo in quo vltimo
 tra suum esse habet bene esse. prout ex suppositione se-
 cunda. Tertia conclusio que ad tertiam partem articuli
 quod omnium rebus dependentium differentium sunt di-
 uerse perfectiones essentialis spe. Ista inder ad
 suppositum. et sequitur ex conclusione prima. Nam ex quo in
 quilibet dependente idem est esse rei et sua perfectio intrin-
 seca. ut dicitur conclusio prima et prima corre. vbi enim
 fuerit diuisa specifica essentialis perfectionis. et ad hanc
 conclusionem faciunt auctores adduce per parte affir-
 mativa secunda suppositi. et conclusio vbi Augustinus.

supposi-
tio prima

2

Corre.

quod sit per
fectio

2. suppo

3. suppo

Concl. 1
arti. scilicet

Corre. 1.
2.

3

4

Concl. 2

Concl. 3.

de fide ad Petru. pte. i. c. r. dicet. Res crea
 te in se no eqst fut. sz vna qz res ita perma
 net sic a deo vt eet acceptit. qd declaras i. cor
 poribz dic. Ipa corpa no eqst fut i celestibz
 et terrestribz: n solu qntitate mol: ve ueniaz
 disti splendet claritate. Et postea i m. h. de
 du. nec e qst dubiu. angelu em esse: ma orz
 pfectois eential qz hoiem: null? san? metis
 dubitat. nec equu asino z ita i d. h. **Quar**
ta dco q ad qra pte articli. Dis nata sup
 posita q pure spual e: pfectior e eentiali na
 tura q corpe indiget. apper. qz vt vult p. h.
 ij. de ce. z mu. ceteri pibz pfecti? e qd in equa
 les vl pfectoes opatoes cu mioribz pt. Sz
 ita e de suppositis spualibz: respectu sup
 sicoz q corpbz indiget. **Maioz p3.** qz cum
 poterie z dignitates eoz notificent p actis
 vt h. ij. meth. z. ij. de aia. z arbor suo fructu
 vtz **Mar. 7.** vbi i eqle z pfectiore actu pot
 poteria. vl in nobilior fructu arbor pmit o
 ra: ibi e maioz pfectio. z mior p3. qz natura
 pure spual suppositis corpbz no idiget in
 opibz suis qb indiget nata corpal. **Lor**
reliu. Dis nata agelica eentiali pfectio e
 nata huana. p3. qz ho e corpe? z corpe eget
 vt ps. dic: hoiem minutu paulomi? ab a
 2 **get.** **Scom corre.** Totu gen? maloz spua
 um e eentiali pfecti? toto gne hoiz. q ad na
 turā huana. Sz ex pcedete. sz heu ad puz
 fructu illi generi hec pfectio cedit. qz qua
 maiore pfectioe cecidit: tato maiozi ingn
 titudine peccas maiozi culpa supplicio q
 ori se iuoluit. Et qnto ho in naturalibz de
 bilior fuerit z min? pfect?: tato si in vasis i
 ctilibz finalē dei dilectōem charitate ob
 nuerit ex ei? gra. tato maiozi gla ex eius d
 3 **gra dign? e.** **Quita dco.** Hois spūs ce
 nis depēdētibz ab hoie corpeis e dignior et
 pfectior. Hec dco de gnabilibz e manifesti.
 qz illa sūt gna hoim. vtz **Sen. j. z. ij.** phz
 iij. vbi dz. q nos sum? finis oiz. mo so de e
 ri? e gra melior. vij. pol. Sz de celestibz co
 poribz. puta sole vl toto celo dubiu vide.
 qz esto q gra gnabiliu z corruptibiliu sit i
 su celu scōaria intēoe. tñ pmaria intēoe
 nō e gra gnabiliu. vt h. ij. celi. Quis si d
 ceret terra vl aquā esse sine gra cui? celu p
 cipali esset: imo gnabilia videntur ee pma
 ria itēoe: pp ignabilia qb nitunt assilia i
 fm q pnt. vt dermliat p. h. ij. de gnatoe. ce.
 penl. Et tñ pbat dco de eis dē. qz qnto p
 fectio scōa debita spēi pfectiori idēdenti e
 illioz tato pfectio eential cui debet: credid a e

Loco 4

Lorre. 1.

Loco 5

pfectior. qz vt dcm e: act? debiti potēijs no
 tificat pfectoes. modo pfectio scōa debita
 hois illoz e pfectoi indepēdēti qz sol aut ali
 cui? pfectois celi. seclusis fructibz suis moti
 uis. igit. zc. mior patz. qz cu pfectio pma sit
 plena sui intellectua cōphēio z infinita di
 lectio. vt nō solū ex sacra scōtura deduci p
 sz etiā ex natalibz h. ij. meth. c. v. z hnt ex
 dictis i pcedēti articlo. p3. cu hoie debeat sz
 sua spēm dei cognitio. z sup oia dilectio. qz
 hec sūt pcepta hoim: rā ex lege nate pfecte
 qz dina. Et ad h sol vl celu nllō mō pt acci
 gere: cu nō pscūt. p3. q pfectio scōa hois e
 illioz pfectioni pme qz pfectio solis vel celi.
Lorre. grauit hō degenerat si susceptū in
 tellectū z volūtatē pncipali terrenis inuol
 uat. z inqstōem cognitōis z dilectōis di p
 termittat. p3. qz ad pfectōem scōam ad qz
 pduct? e. omittit. z iumētis isipicibz se pa
 rē reddit. **Sexta dco.** quis inf generabi
 lia viua n viuis eentiali sunt pfectiora. tñ n
 v? qn celu sol z stelle mlris viuis sint digni
 ora. pna ps p3. qz ex q viua actōez nobilio
 re z pfectiore hnt qz nō viua. etiā pfectiora
 sūt eis. Assūptū p3. qz nō viua gnabilia n
 vidēt fm se sola posse alri? qz in actioes qli
 ratū pmax z scōaz in existētiū ipis. z in sui
 silis gnatoez. z h in paucis. z in hec omnia
 pnt viua. z in ampli? qz pnt vltra h nutri
 mētū secernere qd aptū e accipe. z ineptum
 reijcere: q nō viua nequnt. **Forse dicet q**
 nō oia viua pnt in silia gnatoez. Itē q ml
 ra viua nobiles hnt opatōes. vt auz pfor
 rationē cordis zc. **Ad. j.** dz q singla gna
 bilia viua nutriendo se gnant sibi sile: cu z ge
 nerat sui pte: q e eius dē spēi cu toto. **Ad. z**
 q oēs tales opatōes n hnt n viua sz se. sed
 solū i qntū passa sūt a viuis. vñ hmōi opera
 tioes pl? nate viuoꝝ qz ipis vidēt ascribēde
 Nō em pip cōmixtū aq eā reddit calidaz.
 sz tñ calefac viuu. **Un Salie. d** talibz dicie
 Nata oiz hoz oparū est: medicus mister.
Scōa ps dco. pbat. qz viua vita vegeta
 tia tñ oēs vtusē quā hnt vidēt rāpe a sole z
 celo. igr ralia sūt oia mi? pfecta sole vel celo.
Si opponas d qz das v? pfecti? ee qz re
 apicēs. z aūs docz p. h. ij. d gna. qz sol accē
 dēdo hmōi vegetaria gnāt. z recedēdo cor
 rūpt. **Forse dicet q** in hac collatione vite
 sol vel celum solum sit minister ipsius dei.
 et ideo ratio non concludit. patet pna. qz
 etiā de lumine solis vel caliditate simi
 lis posset esse ratio. quia cause sūt viuētū.

Lorre. 40 d.

6

obiectio

Ad 1

Ad 2

2 ps dco.

Obiectio

Primi sentē. proemi.

p solone
sciendū.

et tñ pna negaret q eēt pfectiora q sba vi
uoz. ¶ Hāc cauillatōem difficile est tolle
re. tñ utiqz insufficiēs eēvidz. Et iō p eius a
motōe ē sciēd. q causaz sbordiaz agētū
qdā sūt sbe agentes. alie putes inflye ab
ipsis accidētales materiā mediate vlt medi
ate p receptōe forme dīspōnētes. Pūe cau
se q sūt sbe se vident hē vt artifer. Secun
de vident eē artificū instra. vt sol artifer vi
det z pductor post deū z celū gnabiliuz. lux
eius. lumē ei. caliditas z aliq qūitates vidē
tur esse vt instra. Scdo cū oīm entū sit or
do: nō vidz q p mū ens imediati⁹ pūngat
vt cause agētū sbali enti min⁹ nobili ad pro
duccēdū simplr magis nobile qz econtra. vt
sumit a pfo. ij. de gnatoe. c. ix. Lū itaqz ce
lo z soli vt sbe pūngat p gnatoe vegetabili
um. z nō ecōūso: vidz q celū vel sol pfecti⁹
esse debeat: sola vita vegetatiua viuēribus
Est em sol sba z cā effectiua z pseruatiua si
ne q cā gramē esse nō pr. fm cursū soluruz. s
bñ ecōtra. Quō g hoc nō erit pfecti⁹ illo tñ
em vidz q magis nobile min⁹ nobili sbevt
cause agētū pūngat. p pducēdo sbam min⁹
nobile. vel ordo nō vidz obfuarī. ¶ Per h
ad formā dz. q si celū instrū sit respectu dei:
vel etiā nō. tñ est sba in agēdo gnabilia p
cipall post deū ordinata. z iō qz ordo est rō
nalis: vidz q pncipali⁹ sit qz sbe qz p mūm
agēs mediate eo imediate vel mēdiate pro
ducit. Et nō ē silē de eo z de accidētibz illu
ris. qz talia hnt rōem pure dīspōsitorum z
materialiū instrōz. qz ad esse sbam vel p
stare nō attingūt. ¶ Scdo pbat⁹ dū hō sic
Si eēt arbor coēua celo: sic pir⁹ vel pom⁹. z
sp in esse pfecto sic q nullo indigeret nutri
mēto: adhuc sol esset pfectior ea. g z nūc est
h mōi arborē pfectior. Probatio pñe. qz es
se corruptibile z qnqz esse z nō esse. augeri z
minui. z indigere extrinseco nutrīmēto. nō at
guūt pfectōem. s z indigentia. g si ruc sol ta
li arborē esset pfectior: mltosortū⁹ pfectior ē
arborē. oibz his egēte. Anz patz. qz adhuc
act⁹ sol eēt pfectior qz tal arboris intensiue.
cū eā z oia corpa cū celo pncipall agēte cō
seruat. z extēsiue cū oēz pūte mōi corpei gu
bernet. pmo methozoz. ¶ Et cōfirmat. qā
qd pfectōis mūdo deperit si certa gnatiavi
uentū nō haberet. vt puta spinas vlt viti
cas. s z tolle celū z nccario totū inutab na
ture cursum. tolle solē z auferes oibz qd oibz
bus ē electabile. s. videre. amabile em ē vi
dere solē. Immo z tolles oia germinātia. ni

Ad for
mā obie
ctiōis

Confir.

si dñs nouo ordine eius actiuitatē adiple
ret. Nec p dō est pñi pmo celi. c. iij. z. ij. celi
in mltis passibz. scdo de gnatoe. ca. ix. supio
ra bñdicta sūt. etiā. c. vij. eius dē scōi. z pñio
methozoz in plogo. est etiā pformis sacre
scripturē. Quō em imediati⁹ esset seruicio
dei deputatū: nisi int corpalia mere nobilissi
mū esset. z etiā scriptū est. dñs in celo para
uit sedē suā. Itē. celuz celi dño. z. h mōi in
ps. z in plibz alijs locis sacre scripturē. Etiā
est pformis cōi opioni hoim. bñ em pue
rilis apd hoies reputaret q diceret: vñū g
mē vel foliū arboris esse pfecti⁹ sole siue ce
lo. ¶ Septia p dō vt pbabil⁹ vidz q celum
sol. z stelle. z qdlibet istoz celestū corpm: e
tia seclusa intelligētia qlibet aniali irrōnali
sit pfecti⁹. p z pmo. qdlibet brutū torā suaz
pūtem habet a celo tanqz a cā pncipali p
deū. celū aut nihil hz ab eis. igit p dō vera
pna tenet. qz cā efficiēs pncipal⁹ est dignior
effectu. Itē dās pncipale est pfectius i ean
tialibz qz recipiēs. igit zc. Anz est pñi pñio
methozoz. torā pūte mūdi inferioris gu
bernat a celo. ¶ Cōfirmat. qz suppositis et
min⁹ de p dētibz sbijs hęc vidz pfectior que
alia min⁹ indiget. ij. celi. ca. de qstion. diffi.
mō sol vel celū in nullo indiget a nō l mu
sca in opatōibz suis. s z ecōtra. igit zc. ¶ Se
cūdo sic. Celū aliq bruto est pfecti⁹. igit q
libet. pna tenet. qz quis irrōnalia int se sint
ineqūlia: tñ cognitōem sensitīuā nō excedūt
et iō si vno sūt pfecti⁹: z qlibet ent pfecti⁹
Anz p z de his irrōnolibz q ex putrefactōe
fiūt. Nā h mōi vident totā hē pūte a celo
et ei⁹ inflyu. mirū em videt si musca sit p
fectior sole. ¶ Tertio sic. Si nō sit p dō sba
hoc maxie est qz irrōnalia cognoscūt. z ce
lū siue sol nō pscit. s z ppter h nō est cōclu
sio negāda. g zc. pna nota ē. z maior ratiois
silt p eos q sūt de alia opione. z minor p z.
qz si cogscere sensitū inferat pfectōe z vltra
qdlibet nō esse sensitū. eadē rōne viuere ar
gueret pfectōem vltra qdlibet esse n viuū
cui⁹ pñū dīc p dō pcedēs. z p z pna. qz eadē
est ratio hic et ibi. Secūdo. qz finis sensus
in irrōnali est min⁹ bonus qz finis ppz⁹ so
lis vel celi. igit irrōnale est min⁹ pfectū so
le vel celo. pna tenet. qz illa melioza sunt q
rum fines sunt meliozes. Nihil em est bo
nū nisi ppter causas finales. vt p z. z meth.
pater anz. quia finis solis vel celi est decor
vniuersi generatio et cōseruatio omniuz
generabilium secundaria intentōe dicta.

Scdo 7
articū 2.

Confir
matur.

Scdo sic

tertio sic

videamus quis sit finis sensus in bruto. pr. q. sua pseruatio. Ido em dat^o e eis sensus: vt tactu puenies a discoueniēti disceruat. et gustu et alijs sensibz ad nutrimentū distans se dirigat. sic h^o tertio de anima in fin. **M**o hic finis est in salutē p^riclaris in diuidui. vel ad vltimū in salutē spēi. que nō sit sic gnabilia bona et toti mōdo corpeo necessaria: sic dicitur finis solis et celi. **Q**uarto sic. Sol siue celū magis recedit a pura potentia q̄ muscā v^l aliq̄d irrōnale. igit^r rē. P^ria ē nota p eos q̄ sūr rē P^ria opione. qz purā potentia ponūt in simuz in entibz. Et ex rōne qz q̄nto extensū in serq̄libet sui: magis accedit ad purā potētiam: tātō magis recedit a puro actu. g^rātō min^o est pfectū. Ans ē notū. qz oē irrōnale ex pura potētia eēntialiter cōponit. qz ex materia. celū nō. s; est act^o in materia. s; m^o mēta. p^rmo rēdo celi. Et si materiā h^oret. vt q̄daz volūt. de q̄ fortassis in scdo poterit esse p^rmo. tñ hec et si essentia r esset pura potētia: tñ ppter pfectōez formē celi nullā aliā formā q̄rit. et sic ppter magnā pfectōem forme celi nō sic s; b; a^l transmutatōi. vt in gnabilibz. nec sequit^r mutatiōez potētie pure. Nec ē instātia de hoie. q̄a h^o in aliq̄ sui q̄ ad esse et q̄ ad pncipaliores o^r ratiōes h; q̄ sit pfectior celo. s. intelligere et diligere deū nō in itit^r pure potētie. s; m^o catholice p^ritātē. cū in talia posset aia: etiā a corpore sepata. vt supponit. **Q**uinto sic. p^rpositis duabz sb; illa v^l pfectior q̄ maiore h; cōueniētia cū p^rmo ēte. s. deo. s; celū respectu in^o naliū est h^o mōi. igit^r rē. maior est manifesta qz h^o magis accedit ad pfectiōem simplr. et minor p; q̄ ad agere qz cū p^rmū ens sit causa simplr oim. celū siue sol est cā oim gnabilū. Itē q̄ ad ec. cū p^rmū sit oim. mō simplex celū siue sol ē sic simplex q̄ nō sit ppositū ex partibz eēntialibz diuisaz rōnū. s; m^o opione p^rbabiliorē. sec^o de irrōnabilibz. Itē q̄ ad pati cū p^rūz sit ipassibile. celū p^r p^r solū p^r passibile ē passioe pfectiua. s. mō^o circulatoris et illuminatiōis. s. celi. sec^o de irrōnabilibz.

Pro quinta parte

hui^o art^o p^rmitto q̄ q̄dā imaginant^r pfectiōes rez essentielles penes lineā rectā imaginatā pcedere: a nō gradu pfectiōis ad pfectiōem simplr dicit^r. s. diuinā. ita q̄ ill^o q̄ alti^o collocat in hac linea eēntialr pfectiōis fundātes se sup textu phi. viij. meth. dicit^r. q̄ spēs rez sunt sic numeri. mō in nūerū

q̄ro sic

quinto sic

Primo pmitto

maior nūerū ē q̄ pl^o ab vnitāte p^rensus ē. Et isti sūt in duplici differētia. **Q**uidā dicunt q̄ hoc sic pfecti^o quod plus recedit in hac linea a nō gradu. Letenis nō placet h^o: qui dicit q̄ h^o pfecti^o est in eadē qd magis accedit ad gradū sūmū. **A**li^o dicit q̄ i rebus rēpētibz h^o simplr est pfecti^o cui cōueniūt plā p^rdicata sūpra ab eēntia rei: pfectiōne simplr exp^rmetia. v^l p^rinqui^o mō loq̄ndi sūo. cui cōueniūt plēs denoiatōes pfectiōis simplr. Uocant aut^r denoiatōes pfectiōis simplr q̄ cuiūq; cōueniret nullā ip^rfectiōem ipoztaret. et est sūpra ab essentia rei. verbi grā. intelligere sequit^r eēntiā hois. et cuiūq; puenit: nullā imp^rfectiōem in eo dicit. Nā et deo puenit in q̄ ip^rfectiō nō cadit. similiter sūt. cogscere. viuere. et esse. vñ esse p^rma viuere scōam. cogscere tertiā. et intelligere et diligere quartā. ponūt denoiatōes pfectiōis simplr. sequunt^r em eēntias rez q̄bz cōueniūt. et nullā imp^rfectiōem dicit^r. plēs aut^r h^o mōi denoiatōes nō recolo me ab eis au disse. **S**ec^o est de noibz spēz. esse nanq; hominē nō dicit pfectiōem simplr. qz ip^rfectiōz impoztat. s. indigētiā respectu alteri^o. et ita i alijs. Et forte breui^o dici pōt q̄ denoiatio pfectiōis simplr est denoiatio sequēs essentia diuā. q̄ est pfectiō simplr. Et tales sunt quoz: de q̄bz sermo fact^o est. volūt itaq; q̄ penes has dntes sūt rez pfectiōes: et pncipalr attrēdende. Hoc em pfecti^o est cui plures dicitaz denoiationū pueniūt. imp^rfecti^o cui pauciores. **O**mne em viuū s; m^o eos omi nō viuū ē pfecti^o. et oē p^rg^rscēs oī nō p^rg^rscēte et oē itelligēs oī nō itelligēti. **T**erti^o mō d^o ē euāgelij. et etiā Aristote. q̄ pfectiōes potētiaz sūmū et p^rg^rscunt^r p ipos act^o sequētes ipas spēs rez. sic q̄ hoc meli^o est et pfectius: qd s; m^o suā spēm in pfectiōzē potest acum. **Q**d sit euāgelij patet per illum textū. vna queq; arbor ex fructu suo cognoscit^r. **Q**d sit Aristotelis. patz nono methaphisice. Potentie noscuntur p act^o. **I**dem dicit secūdo de anima. **S**ecundo p^rmitto. q̄ in re itelligente idem est itelligere p^r intellectu no acceptum et esse. Nam eē rei est ipa res ita itelligere. id est intellectuū eius de re itest eadem res. **I**stud consuevit probari in primo phisicorū. vbi probauit. et septimo methaphisice etiam ibi probauit. Et si q̄s forte hūc modū loq̄ndi admittē n^o vellz tūc suppono q̄ i re itelligēte idē sit q̄ ē intrinsece. et quo itelligit. patet qz vtrumq; est

1. mod^o

2. mod^o

3. tertius

Secundo pmitto

Primi sentē. proemi.

sua cēntia: 7 formalis intellectus. Similiter in re viuere idē est q̄ est: 7 q̄ viuere. Et in re intel ligere idē est q̄ est: 7 q̄ cogitare. Ponere ei for mas sordiditas sbales in boue: fm sordi natōem p̄dicatoꝝ q̄ dicitur in oꝝ ē sup̄fluz et sine necessitate. Et iō suppono ad p̄ns h̄

Lōdo. 1. q̄ ē octa ua hui⁹ scōlar.

no esse ponēdū. Quibus p̄missis q̄ ad quin tā p̄te hui⁹ articuli sit p̄ma p̄do. q̄ est octaua ip̄i. Ista. pla p̄dicata p̄fectōem simplr di cētia dicitur de musca. alino. imo 7 de planta q̄ de sole vl' de celo. P̄tz. qz nullū iuenim⁹ p̄dicatū dicitur p̄fectōem simplr dicitur de ce lo q̄ esse: circūscripta itelligētia. Qd̄ de irro naliū oibz d̄. 7 cū h̄ viuere. 7 cogitare. Et d̄ plāta p̄ter esse d̄ viuere. ex p̄ho. ij. de aīma

obiectio 2

q̄ Forte dices esse cām vlem ḡnabiliū dicit de celo. 7 nō de musca. S̄cōdo. qz intelli gere d̄ de celo: p̄pter itelligētia approp̄atā

Ad 1

q̄ Ad p̄mā d̄. q̄ esse cām vlem ḡnabiliū dicit actū extrinsecū nō p̄fectōem intrinsecā. se quis simplr sic denoiatōes p̄fectōis simplr

Ad 2

ar. Ad scōlam. q̄ nō ē ad p̄positū. qz con clusio loquitur de p̄fectōe cēntiali rei. q̄ sequi tur cēntia intrinsecā. Nō de ea quā h̄z p̄ de noiatoꝝ sibi inherēte vl' approp̄ata. Scō do d̄ q̄ etiaz p̄p̄e corp⁹ solare nō viuere nec cogitare pl⁹ q̄ aer quē assumeret sp̄s. i quo op̄a sua exerceret. qz itelligētia mouēs celū vel solē cū nullo eoz p̄ponit. nec fac̄ vnū. p ut notū ē. S̄cōda p̄do 7 i ordine nona. q̄ h̄z cōnā nō d̄bōa: huic cōueniūt pla p̄dica ta p̄fectōem simplr dicitur: siue p̄les denoi natōes p̄fectōis simplr q̄ illi. igit ip̄m est p̄fecti⁹ illo. P̄tz. qz iuxta p̄dōm primā p̄les tales dicitur de musca vl' plāta q̄ de celo vel de sole. Et tñ p̄dictā p̄dōez aliā. s. septiaz cētiū vel sol q̄libet irrōnali ē p̄fecti⁹. 7 p̄ sextā q̄libet vegetatiuo.

Lōdo. 2

q̄ Forte dices. fugiendo q̄ plāte nō p̄be viuere. puenit ē euasio. qz si i telligis q̄ d̄ sit viuere: vegetare est viuere. vi uere em̄ est viuere eē. ij. de aīa. Itē d̄ dicit in h̄ p̄ho. ij. de aīa. q̄ in h̄ nō d̄ dicit fidei. q̄ vegetantia viuūt. nūqd̄ pl⁹ ei credēdū ē q̄ tibi: S̄cōdo sic. q̄ q̄lia p̄dicata denoiatio nis p̄fectōis simplr nō inferūt p̄fectōes eq̄ les. q̄ nec p̄les alicui cōuenire: inferūt in illo esse p̄fectōes maiorē. p̄bat̄ p̄na. p̄ reglāz to picā. sic eq̄le ad eq̄le: ita magis ad magis. vt sic eq̄lis alba nccario eq̄le h̄nt albedinez: eo mō q̄ eq̄lis. ita magis albus nccario ha bet magis albedinē eo mō q̄ albi. Tercio qz dato q̄ in cēntia eq̄lis p̄fectōis: sic infer corp⁹ solare 7 terrā quibus p̄cise p̄ueniūt eq̄

obiectio nes possi biles fie ni soluit

scōdo sic p̄bat̄ cō.

p̄bat̄ 5

les denoiatōes p̄fectōis simplr. 7 tñ sunt i equal p̄fectōis. de⁹ p̄ducit vnū cui p̄les de noiatoꝝ p̄fectionis simplr cōueniūt. pura qd̄ est 7 viuere: p̄fecti⁹ terra q̄ min⁹ p̄fecta est et imp̄fecti⁹ sole q̄ est magis p̄fecti⁹. 7 tamē ei viuere nō p̄petit. P̄tz. q̄ illi p̄ducto p̄ue nirēt pla p̄dicata p̄fectōis simplr q̄ soli. Et tñ sol p̄fectior ē p̄ casū. 7 q̄ deus h̄ possit. p̄z qz h̄ fieri nullā p̄dictōem implicat. qz sicut in infinītū p̄t variari p̄fectio in esse. ita p̄t in viuere etiā s̄b nobiliori esse: qd̄ nō viuere. An̄s p̄tz. qz quoz elem̄ta eq̄les denoiatio nes p̄fectōis simplr habet: tñ ignis est p̄fe ctior tra vt ex p̄petatibz suis appet. Lōfir mat sic qz repiunt duo q̄bus p̄cise eēdez de noiatoꝝ p̄fectōis simplr p̄ueniūt. 7 tñ vnū est in duplo p̄fectōis. igit an̄s assumptū fu it verū. p̄na nota est. 7 maior p̄tz: de sūma caliditate 7 media latitudine. qz denomi natōes eēdez sūt. Et cū sit idē p̄fectio cēntia lis rei qd̄ suū esse p̄ p̄dōez p̄mā. p̄tz q̄ sum ma est in duplo p̄fectior media latitudine sic p̄cise duplex h̄z esse. Et tercio. qz eēde p̄ cise denoiatōes dicitur de eq̄ 7 de v̄me. pu ta musca vl' consili. tñ infinite excedit equ⁹ musca: vt postea dicit. Decima p̄do que hui⁹ p̄ris est tertia. Nō sufficēter distiguū tur p̄fectōes rez penes denoiatōes p̄fectio nis simplr eis cōueniētes. p̄tz ex p̄clusione p̄cedēte. qz n̄ sequit. si pla p̄dicata talia rei cōueniāt q̄ alteri datz rei q̄ sit p̄fectior. Et ex p̄batōne nō sequit. si eq̄lia talia p̄dicata p̄ueniāt q̄ res sint eq̄les. igit p̄do 7 a. Se scōdo sic. cūdo sic. qz mltē res differūt manifestissime in p̄fectōe. vt sol 7 stelle. 7 tñ nō pla hmōi p̄dicata inuenies vni illoꝝ p̄petere. igit 7c. Lōfirmat. qz cū hmōi p̄dicata nō videā tur pla q̄ quoz p̄dicta in p̄mo p̄missoz: pe nes ea nō p̄nt sumi nisi quoz differētie per fectionū. s̄z certū est q̄ talia nō sufficūt. igit maior p̄z. qz nō alia iuenim⁹: q̄ esse. viuere cogitare. 7 itelligere. 7 mior p̄z. qz mltro p̄les sūt d̄ntie rez in p̄fectōibz q̄ q̄druplices. cū sint tot d̄ntie q̄ fuerint sp̄s essentialis rez. vt d̄cm est in correlarij p̄me p̄clūsiois. Tercio sic. Esse nō ē q̄ p̄fectū in oibz d̄p̄e d̄tibz: etiā nullū aliū p̄dicatū p̄fectōis sim plr h̄ntibz. igit p̄do 7 a. p̄na tener. qz si suffi cient penes illas denoiatōes distiguerent̄ tunc opteret q̄ in omnibz in quibus est esse 7 nō aliud p̄dicatū q̄ oia talia p̄cluderem⁹ eq̄lis p̄fectōis. qz nō esset via hmōi distin guēdi in p̄fectōe. 7 ex p̄nti in oibz d̄p̄denti

Confir matur.

cōdo 10.

scōdo sic.

Confir.

tercio sic

bis esse deberet esse equalis perfectiois. Ans patet ex dictis. qz nobilius esse est celi qz terre. sol qz alterius stelle. qz forte dicitur qz perfectioes distinguunt in rebz: ineqles denotaciones perfectiois simpli habentibz penes hmoi denotaciones. In alijs aut eqles habentibz hmoi denotaciones distinguunt perfectioes aliq alijs modis vt fortassis penes actus. ¶ **D**icitur qz salua rueria doctor sic dicentiu. Miru videtur qz plaliras istoz arguer perfecti. 2. qz liras eoz nō arguit eq perfectu. ¶ **E**t tñū ē etiā añ pbat qz vbi ē plaliras maior taliu nō oportet ē p nī perfectiorē. ¶ **E**t tertio. qz sic Rich. dedit dōnē. qz nō est sufficiēs modus distinguendi perfectioes rez. qz nō in oibz hz locuz. ¶ **E**t quarto. Si modus distinguendi perfectioes rez eqles denotaciones perfectiois simpli hñiunt vnū salt sic sufficiēs: qz nō potit accipi illud qd vbiqz locū hz qz id qd in solū quatuor gñibz. Corranū istū pcessus vult magister Jofes de ripa. als de mercia: in lectura sua sup snias. Et sequit eū venerād p mgr: magister Dugulinus quōdā gñā fratru ordiis scī Augustini. Et si aliqz esset ret de domo scī Augustini q collocatōis qz tia viā eoz veller tenere rōnes istas solute: relitēter eas ei cōicāre. 2. oibz eis me humilif cōmēdo. ¶ **U**ndecima dō qz hante pte est dō qzra. Essentiales perfectioes rez nō prope distinguunt nec agcunt. saltē de rōse monis p vez accessū seu verā appromationē ad gradū sumū. siue ad perfectioem simpli appet. qz māifestū ē qz oēs perfectioes depēdēs infinite distāt a gradu sumo. qz p pte vna eaz nō p accedit qz alia. tenet cōseqntia. qz infinite distāt nō vidēt vnū maior qz alia. 2. añ supponit ad pñs. qz qz rucūqz p m angel perfectio sit in essentialibz tñ infinite distāt a sumo. Pōt tñ dici perfectioes rez distigui p accessū gradū sumū: nō prope: s; p opez spēs seqntiū nobilitatem vt illō dicam magis accedere sumū qd in nobilitate p effectū. Et hec est mēs seqntiū istū modū loquēdi. ¶ **D**uodecima dō Nec ppe de vi fmōis sumū siue atredē distinctio perfectiois rez penes a non gradu recessum. Pz te vi fmōis. nullus ē recessus a nō gdu. cū ois recessus sit a rmo positio. Cōfirmat. qz de vi fmōis oēs res depēdēt vt in nullo distāt a nō gdu. eo qz a nihilo nō est distātia. vltē qz distāt mō imaginario hā finitū. Etiā mālia pta i perfectioe distāt si per nō gdu. cū sit perfectior accidētibz. qz in i

finitū diminiuit in perfectioe 2 nūqz attingit nō gdu perfectiois. Possit tñ dici qz res magis a nō gdu recedit siue distāt: qz perfectius est sortita ē qd pscit ex mō sue existentie vt opatōis. Et sic fortassis volunt hi qz hūne modū ponere conari sūt. Correlarie seq videt qz isti duo mōi atredēdi perfectioes rez sūt pbabiliores qz qz sumat penes denotaciones perfectiois simpli. p. qz hi ad bonū intellectū de oibz pnt saluari. Ille aut saluari vt sufficiēs de oibz nullo mō pt. vt dcm em pbatōe dōnū nōne 2 decie. ¶ **T**redēcia cōclusio hō pte seqt ex his duabz. qz nō ē ppe accipiēda distinctio perfectiois rez penes lineā a nō gdu perfectiois i choatā 2 in dō rmiatā. p. qz ppe perfectioes rez i tali lineā de vi sermōis nō accipiūt penes accessū ad gdu sumū. vt dicit dō sexta. nec penes recessū a nō gradu. vt dicit dō. xij. Sēdo. qz i lineā tali: lineā rmiatā ad pūctū altiorē s; se includit oēs lineas rmiatās ad quēlibz punctū inferiorē. Sici nūeris qlibet rmiat ad vnitate a pma vnitate distātorē oēs spēs nūerorū i se pnter: rmiatās ad vnitates inferioris. Nō hō spēs perfectiois nō vī quō spēs lapidis vt arborū i se pnteat sūme caliditatis 2 sūme frigiditatis spēs: qz dicitur: vltē etiā in sbz quō spēs eā i se pnteat spēm mult. Et tertio. qz supposito pmo pncipio passiuo vī qz potit iux duo instra actiua. duē ex eadē gnabiliū surgāt lineę ad mī. vna i qz instrū ē frigidū: rez frigidāz lineā. sic tēre aqz 2 mixtoz frigidoz. puta lapidū 2 mineraliū. Et alia i qz calidū instrū ē gnatois: vt lineā calidoz. vltē forte qz rot ex eo surgūt hō nec qz fuerit spēs ordinē gnatois ad iuicēz nō hntes. sic vna qz pcedit ex eo ex qz aliqz elētoz qd cūqz sūt illō. 2 sic crūt qtuor lineę ad qtuor elēta gnabilia. 2 p ea ex his qtuor tot lineę qz mixtoz spēs fuerint ordinē gnatois ad iuicē desparatā hntiū. et vna vadit s; hōiez a qtuor elēmt p nutrimentā p sanguinē. 2 p semē vīqz ad mātiā scōaz hōis. 2 sic alia ad equū p qtuor elēmta et nutrimenta eq. sanguinē eqnū. 2 semē eq vīqz ad eē equū. Et ita in singlis alijs. Et hō modus vī nāfaliōz qz ponere solū vna lineā. vt iuicē qz i eadē lineā sūt ordinē gnatois ad iuicē hre vidēt. Nō ita at hoz recte inordiatā sūt. vt elēmta inter se. species animaliu perfectioz iter se. spēs pātaz desparaz iter se et ita in alijs. Sicut. i. imagiato dō videt qz ex eo emanat tot lineę i corpeoz qz fuerint

Obiecto

Solo

2

3

4

Loco II

Loco 12

Loco 13

Primi sentē. proemi.

In corpore ppetua a pte p. Et tot corporeuz
q̄t corpa etiā ppetua fuerit a pte p. qz vt in
sc̄do pbabit. etiā in lūne natali. pcedēdū ē
q̄ oē ppetuū de^o imediate p se ipm pseruet.
q̄ ad eē. q̄uis q̄ ad pfectiones accidentales
possit vnū mediāte alio pficere. vt matiaz
per agētia 7 p formā. āgelos inferiores p su-
periores. de qb̄ nō pl^o ad pns. q̄ idō pmissi-
la sūt. vt videat q̄ tal' imagiatio vnū^o linee
a nō ḡdu ad ḡdū sumū nō mlrū ē pbabit.
sz magis mlraz lineaz. ¶ Sed forte dicit

obiectio

Si oim ppetuoz d̄s sit imediatū pseruā s
vt sit: sic tot linee q̄t ppetua. tūc oia ppetua
erūt eque pfecta. 7 p̄ p̄na. qz oia a p̄no eā
imediate depēdētia sūt. p̄na ē manifesta.

2.

¶ Sc̄do. qz sic oia ppetua in se essent in or-
dinata. pbatio p̄ne. qz nullū eoz h̄er ordi-
nē ad aliū. sz oia eā imediate a p̄no depēde-
rēt. falsitas p̄ntis itez ē nota. nihil emz in
regno oipotētis dei ē inordinatū. ¶ Ad hoc
d̄z q̄ magis de eis dicit dei gra i materijs p-
p̄ijs sc̄di libri: vt etiā fortassis in p̄mo: i ea
materia: vtz de^o sit vbiqz. Sz q̄tū ad p̄ns
p̄ma p̄na neget. qz lz in depēdētia materia
p̄na 7 p̄m^o angel^o nō h̄eant ordinē p̄nita-
tis 7 posteritat' respectu p̄mi. tū h̄nt ordinē
diūsu dignitat' 7 suaz opationū siue p̄be-
tatū. Exēplū. ap̄ d̄ ducē senescall^o 7 sup̄mus
cācran^o nō h̄nt ordinē q̄ ad sua misteria s̄b
duce. qz ambo imediate i eis iſtituti sunt a
volūrate ducē. sz vn^o q̄ ad camerā. 7 aliū q̄
ad exercitū. nihil omi^o in p̄prietate. officio.

Solo

Ad 2

¶ v̄lope dignior ē senescall^o camerario. ¶ P̄.
idē m̄det ad sc̄dm: negādo p̄naz. 7 ad pb̄-
tione d̄z q̄ lz nullū eoz ab alio depēdeat v̄l
ordinē h̄cat q̄ ad eē. ordinē tū h̄z respectu al-
teri^o: i dignitate v̄l p̄fectō ē. qz cū vno corū
vt p̄no āgelo d̄s se h̄z illūinādo. cuz p̄ma
matia eā ad gn̄atōez p̄pando. Est aut p̄-
mū mlrō nobili^o q̄ sc̄dm. 7 ita ē ordo forsi-
tā i singul' p̄p̄tuis. lz rāta sit eoz diūsitās 7
ordis nobilitas: 7 ordiatissima multiplici-
tas q̄ nob sit icōph̄sibil' 7 iexp̄ssibil'. ¶ Deci-

Contra
14. arti-
culi 2

ma q̄na p̄do. valde pbabile v̄l q̄ sumāda
sit 7 accipiēda rāqz a posteriori p̄fectio diū-
sa rez p̄nes diūsitatē opationū debita: v̄z
ip̄s s̄m suā sp̄m cēntiale appet. qz p̄nes il-
lud rōnab ilr' cludiz vnū eē p̄fectius alio a
posteriori. p̄nes qd̄ nob norū sit vnū eē p̄fe-
ctū alio. sz h̄ ē opatio rei debita siue sp̄i. igit
7 c̄ maior ē māifesta. qz q̄ ad nos p̄nes h̄ di-
cim^o: altez alio p̄fectū p̄nes qd̄ nob norū sit
vnū^o sup̄ altez excess^o. Et mior p̄z. qz potēti-

rie nob ignote sūt. vt d̄clarat p̄hs ix. meth.
nisi igitū ip̄az opa videm^o 7 act^o. Notāc
d̄z opatōes debitas sp̄ebz suis cēntialibus
qz esto q̄ hō ex malicia facerz plā mala q̄ be-
stia: p̄f h̄ nō d̄z cēntial' dicit ip̄fectior be-
stia. qz illa mala facnō vt s̄m sp̄m ei debi-
ta. sz magis vt autēs se a p̄fectōe sua sp̄cifi-
ca. 7 ita i alijs. ¶ Correlatiū seq̄ v̄z. q̄ magis
plan^o ē mod^o Aristo: distiguēdi p̄fectōnes r̄um
rez saltē a posteriori. s. p̄ opa 7 act^o. p̄z p̄ cō-
clusiōes. qz miores patit iſtārias. Et ille est
mod^o potē^o i. ix. meth. ¶ Decia q̄nta cōdo p̄tra. 15.

Correla

plan^o ē mod^o

Aristo: distiguēdi p̄fectōnes r̄um

rez saltē a posteriori. s. p̄ opa 7 act^o. p̄z p̄ cō-

clusiōes. qz miores patit iſtārias. Et ille est

mod^o potē^o i. ix. meth. ¶ Decia q̄nta cōdo p̄tra. 15.

v̄z q̄ a p̄ori sumāf disticatio p̄fectiōnū reruz

depēdētiū cēntialr i p se s̄b iſtētibz: siue sub

stātis sup̄positilibz p̄nes pl^o recedere a pu-
ra potētia. 7 magis p̄cipare de actu. vt. s.

illd̄ dicit m^o p̄fectū qd̄ magis accedit ad
purā potētia. illd̄ h̄o p̄fectū qd̄ magis ab ea
recedit 7 pl^o artigit actū. ¶ Pro e^o declara sup̄pōit^o
tōe sup̄ponit: q̄ pura potētia i s̄b iſtētibz ē m̄ime
p̄fectōis. qz m̄ime de actu p̄no q̄ p̄missim^o
est nosc̄it p̄cipare. Sc̄do p̄z q̄ p̄fectio sim-
plr dicta. s. diūa ē pur^o act^o ab oī passiōe a-
lic^o simplr. h̄z. r̄ij. meth. c̄iij. 7. v. H̄z Ma-
lach. iij. Ego em̄ d̄ns 7 nō mutor. Et Jac.
j. Ap̄d deū nō ē trāsmutatio: neqz vicissitū-
dis obūbratio. ¶ Tūc ex ill' p̄t p̄bati cōdo.

Proba

qz q̄nto s̄ba magis elōgat a m̄ima s̄ba 7 p̄fe-

ctōe: 7 q̄nto magis accedit ad maximā s̄barū

p̄fectōez: tāto v̄z eē p̄fectior et dignior. Sz

q̄nto pl^o recedit a pura potētia: 7 magis p̄ci-

piat de actu: tāto magis recedit a minima

p̄fectōe s̄barū 7 suo mō magis accedit ad ma-

ximā eaz p̄fectōez. igit̄ rē maior p̄z ex fmi-

nis. 7 mior p̄z p̄ sup̄positiōes. qz matia siue

pura potētia ē m̄ima p̄fectio s̄bal'. 7 ḡ ab ea

magis recedere ē ab ip̄fecto ire. Itē d̄s est pu-

r^o act^o q̄ ē s̄ma p̄fectio. ḡ ad actū magis ire:

magis ē ad p̄fectōez venire. 7 forte q̄ h̄ ē mo-

d^o quē volūt modi ip̄bati q̄ ad vocē. licz q̄

ad intēctōez d̄em sit q̄ possint saluari in .xj.

et. r̄ij. p̄donibz. ¶ Correlatiū. m̄ime p̄fectio

nis p^o p̄nam materiam in s̄bas per se s̄b i-

stentes est terra. quia post primam materi-

am maxime passiuā. ¶ Sc̄dm correlatiūz

Electa minus p̄fecta sunt q̄ mixta. qz vt

materia p̄ma ad ea sic ip̄a qd̄amō se habet

ad mixta. qz sūt eoz materia. ¶ Tertiu cor-

relatiū. Inter gn̄abilia p̄fectissimū ē homo

qz ad nullū gn̄abile sup̄ se vt materia ordi-

nat. ¶ Et q̄ntū correlatiū. Intermedia iter

hoiēm 7 materiā ac elemēta se h̄nt medio

mō. Quanto em̄ ad plā gn̄abilia sup̄ se oz

Proba
tio p̄do.

Primū
correla.

2

3

4

dinant: raro magis materialia sunt. et ceteris paribus minus perfecta. Quare aut ad pau-
 ciora ordinata sunt: raro magis principat de
 actu et videtur nobiliora. Et quod vellet in pos-
 set ascendere ad celum et orbem celestem. et inter
 ad intelligentias. quod inferiores quod illuminantur
 a superioribus magis principat aditones. et
 neque. et ita minus perfecte sunt. Superiores sunt
 nates magis principat aditorem actus. et sic
 sunt merito perfectiores. Dimitto deductio-
 nes cum brevitaris. Doctre quinta parte huius
 articuli. ¶ Venio ad proportionem per modum du-
 biorum. Et est prima dubitatio. an materia sit
 perfectioris entitatis quam forma qualificatio-
 nis. quod non est questio quoniam qualificatio forme aliquid potest
 sine esse altero perfectiores: sicut quod ad bene esse
 ut charitas anime hominis quam corpus. Ideo intel-
 ligo dubium proponendo primum esse unum ad pro-
 portionem esse alteri. ¶ Pro quo primum accidetis natura quo ad totum ambitum eius
 est inherere et inniti subiecto. et primum non ex-
 istere per se suppositivum. nec cum alio componere
 homini suppositum. Accidens enim cum suo subiecto
 non proportionat. forte dicitur quod accidens per se sus-
 sistit. ut in sacro altaris. Dicitur quod hoc est per mi-
 raculum. et tamen tendentia est ad subiectum finem to-
 tum eius naturam. Si enim ut dicunt sancti alicuius
 actorum et bonorum tendentia habent ad sua corpora. quod
 to magis forme accidentales: quare natura
 est afficere sua subiecta. Naturalis enim tendentia
 a renuunt tollit. et ideo quod quod deus forma
 accidentale sine subiecto potest conservare. et im-
 quod naturam suam servat: semper tendentiam natura
 le retinet ad afficere subiectum. ¶ Secundo primum
 ro. quod quis materia non existit sine forma
 tamen de substantia et ens per se existens. eo quod cum forma
 componit proportionat: quod est suppositivum existens
 et ex eis existens suppositivum omnes eis partes
 essentielles etiam qualificare per se subiecto dicunt
 et per se existens in toto. istud est philosophi. 7. methaphisica
 ¶ Tertio primum quod quodlibet quod natum est per se
 existere dignum est finem naturam ente quod solum est
 natum afficere vel disponere re per se existens. Primum
 quod magis videtur convenire cum primo actu quod su-
 me per se existit. quod nulli innitit. in dependens eis
 est. ¶ Ex quo ratio ad dubium est. quod essentia ma-
 terie per se finem se omni essentia accidentis est perfe-
 ctior. primum ex tertio primum quod per se existit in
 composito. accidens autem nunquam. sed per se finem suam na-
 turam natum est afficere et alteri innitit vel subiecto
 cum quod non proportionat. et ideo illi inherendo non per se ex-
 sistit. De composito supponit a primo. 7. methaphisica
 dicente substantia est per accidens natura. expone co-

Utum materia sit perfectior qua licatib?

Primitivum primo.

Secundo

Tertio.

Loco

mencator. sicut materia est per natura. i. per
 factioe accidere. ¶ Forte dicitur quod accidens
 agit. materia non. sed pariat. modo esse agens vi-
 det esse presentis passio. in. de anima. ¶ Respondeo
 dendo. ans: quod accidens agit ut instrumentum
 et negando animam. nisi adderet quod accidens
 haberet ita nobiliter modum eundi sic illud quod
 solum parit. Tota enim linea per se stantem. eo quod
 nulli innitunt ut subiecto affective in quali-
 bet sua parte perfectiore tota linea afficientius
 et quilibet eius parte. eo quod illa alteri subiecto innitunt
 affective: quod ad suum esse presupponunt.
 Auctas philosophi ex. in. de anima intelligit quod per ceteris
 partibus maiore perfectioem dicitur agens: i.
 quantum tale quod patiens in quantum patiens est. non
 tamen oportet ex hoc quod quodlibet agens quilibet patie-
 te vel substantia patiens sit perfectior. ¶ Secunda dubi-
 tatio. An in proposito forma sit perfectior ma-
 teria. cum materia sit perpetua: et forma im-
 mutabilis sit corruptibilis. Respondeo per philosophum. vii. methaphisica. quod
 sic. quod forma est actus et activa. materia pote-
 tia et passiva. Item forma est finis que inten-
 dit agens. Item est maior similitudo primo quod est pu-
 rus actus. Item dat esse specificum et esse habet aliquid
 principalius quam materia. Ad rationem in trius dicitur
 quod non oportet animam valere. quod longitudo temporis
 perfectioem non secum portat maiore essentialis
 quam si solum duraret per unum diem. ut philosophus dicitur
 primo ethicorum. ¶ Tertia dubitatio. An propor-
 tio sit perfectior sua materia et forma. quod non. quod est sua
 materia et forma. quod non est eis perfectior. anima tenet
 quod idem non est perfectior seipso. ans per philosophum. quod totum est
 sue presens: ut supponit ad primum. et. in. de anima
 ca. j. philosophus dicit quod non oportet querere cam que ex
 corpore et anima fiat unum. Ac si diceret quod ipsa na-
 tura sit unum corpus animatum. quod eodem modo forma
 et materia sunt proportionat. ¶ Secundo sic. forma est
 perfectior proposito. quod per philosophum. quod forma
 est simplicior. et ex parte primo actui. sicut de simplicior.
 et ex parte perfectior. ¶ Confirmat. quod forma
 per se recedit a materia quam compositum. quod est perfectior
 composito. anima videtur tenere per addendum. xv. per po-
 situm. et ans per philosophum. quod materia est per se proportionat et non est
 per se forme. ¶ Si in primo videtur. quod minus est quod
 per se est perfectior suo toto. scilicet. quod compositum non est
 perfectior sua forma et sua materia sicut acceptis.
 ut arguit prima ratio. Secundo dicitur quod proportionat sua
 forma est perfectior. per philosophum. quod proportionat omnes
 perfectiores forme sue includit: et cum habet aliam. quod est ea
 perfectior vel magis perfectior. anima tenet per compositum ante
 compositum. et ans per philosophum. quod est totum ad formam et
 forma eius pars. Item proportionat includit essen-
 tialis perfectiores materie quam non includit forma

Obiecto Res.

An forma sit perfectior materia

An compositio sit perfectior utroque

Secundo sic.

Confirm.

In primo

2 **¶** Secōdo probat idem sic. qz compositū habz esse suppositale z nō innixū alteri vt passio. forma nō. mō certū est qz tale esse. **¶** Simpli- citer silius pmo. qz esse forme innixū alteri vt sibiectō. **¶** Tertio ppositū in suis opib⁹ nō indiget tot extraneis q̄ indiget forma. et opatiōes sunt eque pfecte q̄ ppositus est pfecti⁹. p̄na tenet. qz fm p̄m. ij. celi. cete- nis parib⁹ hoc est pfecti⁹ qd̄ pauciorib⁹ idi- get. añs p̄z. qz forma idiget i suis opib⁹ ma- teria: que suę essentię est extrinseca cū neq̄ at agere opatiōes suas sine ea. **¶** Cōpositū ac- licz materia sua indigeat: tñ sibi nō est ex- trinseca. cū sit pars ei⁹. **¶** Quarto. q̄a forma semp innit̄ alteri: vt tactū est. ppositum nō **¶** Quinta dubitatio in q̄nto essentiali cō- positō est pfecti⁹ sua forma. **¶** R. qz p̄cise i tā- ro q̄nta fuerit pfectio suę materie. qz p̄cise tantā hz pfectiōem vltra formā. **¶** Correla- tiū. minim⁹ est excessus pfectiōis ppositi su- per suā formā q̄ in sibijs repiri pōt. parz. qz nō excedit eā: nisi excessu pure potētie. z in sibijs null⁹ excessus p̄t esse minor. qz nul- la sba p̄t esse min⁹ pfecta q̄ sba que est pu- ra potētia: z nihil acc⁹ includit. Et h̄ de lex- to hui⁹ articuli scōi. z ex p̄nti de roto secun- do articulo p̄ habili dicta: quē idō plix scri- pli vt venerādis magistris meis pberē ma- teriā me informādi sibi lib⁹ informationi- bus seu imaginatūib⁹ suis: z rōnib⁹ in cō- tranjs faciēdis.

Modo ad tertius

articulū. videndū est de q̄sito. vicz. Urz ex diversitate ideaz existentiū in deo sumēda sit diversitas pfectionū rez dependētium. Et de isto suppositis dictis in p̄mo articulo me breuiter volo expedire p ppositiōes quaz scz p̄ma est. Dis diversitas pfectio- nū rerū depēdentiū causalit̄ effectiue z fina- liter est ex diversitate ideaz in deo obiecti- ualit̄ existentiū. parz qz sit a deo. qz oia p ip- sum facta sūt. Job. p̄mo. Sz qz vt est ideaz parz. qz intelligi do res z volēdo p suā essen- tiā bndictā eas in esse pduxit: talit̄ qualit̄ eas nouit et esse voluit. q̄ put est ideaz siue forma rerū obiectiualiter est. p̄na tenet ex dictis in p̄mo articulo. z alias habet ex au- ctōitate b̄i Aug. in p̄mo articulo allegara ex li. lxxij. que. q. xlvj. Et in p̄s d̄z. qz qz oia quecūqz voluit fecit. Nō aut̄ voluit nisi qz et p̄us intellexit. z qz oia fecit p verbū sibi coeternū. qd̄ est vt intellect⁹ patris. Itēz in

lumine naturali hoc vidēz dicere p̄sus. iij. meth. qz oia facit p intellectū z voluntates igitur sic producit res sicut intelligit. sicut eas vult p̄duci. sic em̄ dictū est: qz sua scien- tia est causa rez. sup̄ in articulo p̄mo. Sz qz finali ec̄ sint ab eo p̄z. qz ip̄e est oim̄ p̄nci- piū et finis. vt scribit̄ Apoc. vlti. **¶** Secūda conclusio est. **¶** Dim rez dependētū diuer- sitas pfectionū clar⁹ lucet in diuina essen- tia q̄ in ip̄is clare visis. parz. qz infinite cla- rū z distincte rep̄ntatm̄ exemplar oim̄ est di- uina essentia. z sic nō sūt res clare visę in se ip̄is. q̄ conclusio vera. p̄na nota. z añs parz ex dictis in suppositiōib⁹ p̄mi articuli. q̄a h̄ c̄ pfectiōis simplr̄. q̄ infinite deo p̄cūit. mi- nor parz. qz sic res finita est in se z in quali- bet tua parte: ita solū finite se rep̄ntat q̄ tū- cumqz clare visa. **¶** Tercia conclusio. **¶** Beati q̄ bus deus vult rep̄ntare distinctas pfecti- ones rez depēdentiū cognoscūt eaz disti- ctas pfectiōes. a p̄ori ex idēta obiectiualib⁹ diuine essentie. parz per p̄cedentē. qz in eaz vidēt clare eaz distinctas pfectiōes. vt dic̄ conclusio p̄cedēs. z illa p̄gnitio est a p̄ori: cū sit per p̄p̄riā z distinctissimā causā. No- tant̄ dicat. quib⁹ deus vult rep̄ntare. qz licet diuina essentia oim̄ rez sit naturale signū respectu suūp̄i. tñ alijs etiā b̄tis est speculū libez rep̄ntas ea que vult. nō em̄ ois b̄tus videt oim̄: quoz essentia est si- gnū. **¶** Quarta conclusio. licet intellect⁹ via- toris de lege cōi ab initio certitudinaliter sciat res esse ineq̄lis pfectiōis ex eaz effecti- bus: z nō p̄ ideas. tñ pōt eis certitudinalit̄ assentire a p̄iori p diuersas ideas obiectia- les in mēte diuina. p̄na pars parz quia co- gnitio sciētica p̄ma viatoris est ab effecti- bus ad causas. vtz p̄mo p̄hisi. qz incipit a sensu. z parz. qz ideas esse sumit̄ ab effectib⁹ et actib⁹. vt dictū est in articulo p̄mo. **¶** Se- cūda ps etiā parz. qz viator de lege cōi neq̄t deuenire in haz ideaz cognitōem: nisi ex diuersitate sensibiliū z actiū. z ideo ab ini- tio nō noscāt pfectā diuersitatē per ideas. **¶** Parz etiā tertia ps. q̄a ex diuersitate effe- ctū pducroz pōt deuenire ad cognitōez h̄mōi: huius scz diuense sūt idee obiectiua- les in mēte diuina. et illa habita assentire firmiter huic. qz diuense sūt idee obiectiua- liter in mēte diuina: fm̄ quas res sūt p̄du- ctę. ideo res p̄ductę sūt ineq̄lis pfectiōis: p ut notū est deducti. Et hoc seq̄ videt̄ con- clusio q̄nta. **¶** Quinta conclusio. qz licet res

Correla- num.

Articu- lus 3.

Lōdo. 1.

Lōdo. 2

Lōdo 3.

Lōdo 4

Lōdo 5

depēdentes intrinsece seipis sint diūsaꝝ perfe
 ctionū z causali a suis caus. tñ cogitū eal
 esse diūse pfectōis sumit z cogit a postero
 ri ex suis effectibz. z a pōri ex diūsitare. dea
 rū existētiū in mēte diūa obiectiuāl. Pna
 ps q res depēdētē intrinsece seipis sim diū
 saꝝ pfectionū. p. 3. qz intrinsece seipis sūt di
 ueriaz essentiaz etiā spē diuersaz agit. di
 ueriaz pfectionū essentialiū. Pna tenet p p
 ma p dōne articuli pcedētis. qz pfectio scō
 essentiali: siue esse. Ans notū ē. qz qdlibet in
 trinsece seipo est h qd est. ¶ Scōa ps. q ca
 liler tales sint a suis causis. p. 3. qz causali
 tates diuersaz essentiaz sūt a suis causis. q
 et diuersaz pfectionū essentialiū recre x e
 dē p dōne pma. Tertia ps q a postero i su
 mit z cogit eas eē dāse pfectōis ex suis effe
 ctibz. p. 3. ex pma pte p dōnis pcedētis z eius
 pbatōne. Et qta ps: q hmoi a pōri possit
 cogitā ex diūsitare ideaz existētiū in mēte
 diūina. p. 3. ex vltia p dōnis eiusdē. ¶ Cor
 relariū. q ps affirmatiua in pma pte p dō
 nis ē vera. vtz ex p dōnis pcedētis vltia p
 te. Hoc de tertio articulo. ¶ Venio itaqz ad
 rōnes. Ad pnam: neget q nulle sint ideę. z
 ad brm Dyo. d. q vult q rē nō cogitā res
 per ideā. i. p aliqua silitudinē sumptā ab ex
 tra. s. z necesse est vt sua eēntia obiectiuāl sit
 infinite idę. z ad rōem. pcedit ans. z neget
 pna. qz ipe eēntiāl est infinite idę: mō ex
 pssō in pmo articulo. s. z vez ē q nō eger idę
 is sup additis sic angeli v l hoies. Ad obfir
 matoem p. 3. qd dōm p duas p dōnes p. 3.
 mi articuli. qz oēs idę sūt tñ vna intēse
 ce z reali. s. z sint infinite obiectiuāl. ¶ Ad
 rōem p supposito d. qz brm Dyo. vult con
 clusioz scōaz pmi ar. q idę sint forme ples
 et disticte obiectiuāl z pncipales. qz sūt es
 sentia diūa intrinsece. in qz tū ē sibi signis co
 gnitōis. z explar pductōis pducibiliū ad
 extra. z q nō eadē rōne p dōt est hō q equ
 obiectiuāl. s. z intrinsece z reali oia eadē rōne
 pducta sit. i. imēsa rōe supmi p dōtoz. ¶ Ad
 pma rōem arguētū p suppositū. neget q
 sint ineqles pfectōes rez depēdentiū. et ad
 pbatōem di. qz pfectio sbe depēdētis non
 suscipiat magis neqz min: i dō vna nō qat
 cōpatōe ppe dicta alteri ppari: q est hō cen
 tā z determinatā rōem excessus. sic calidita
 incēsiōr caliditati remissioz. Pōt tñ perfe
 ctio vni ppari pfectōi alteri. ppatōe im
 prope dicta. s. penes indeterminatā rōez ex
 cessus. sicut em q pfectioz res est aq qz puri

potentia. z hō qz asin. z q magis hz hō p
 fectōis qz asinus. s. z nō possit ppe determia
 ni excessus. qz qliter haz pfectionū i sua spē
 vidz esse indiuisibil. Ad pfirmatōem dicat
 q spē supior est infinite pfectioz spē inferio
 ri. qz nulla determinata pportōe eā excedit. s.
 indeterminata q infimira vocat: pparie ad
 inferiorē. ¶ Et cū qrat quō mēs hūana cō
 cipiat int dūofinita esse infinitā distantia.
 D. qz hō facile est: sic capiēdo infinitū. qā in
 geometria demōstrat q quīs angul^o rect^o
 et angul^o ptingētē iūt ambo finiri. tñ āgu
 lus rectus infinite excedit angulū ptingen
 tie. qz nulla pportōe finita data vel dabili
 determinata. Ad scōam pbatōem. neget q
 infinite excedere equū vel muscāz arguit e
 quū infinite esse pfectōis. Et ad pbatōez
 dicat. q pfectio eq ppe nō ptingeat pfectioz
 asini vel musce. nec finities nec infinities.
 s. z pportōe indeterminata: z sic infinite per
 fectōem eius excedit. qz nulla determinata
 pportōe finita. qm sūt diuersaz spēz non p
 prie ad inuicē pparibiliū. Et hō nō infert equū
 esse infinite pfectōis. sic etiā angulū rectū i
 finite excedere angulū ptingētē: nō arguit
 angulū rectū esse infinitū. Ad tertiā pbatō
 ne dicat. q pl^o excedit pfectio eq pfectioez
 musce qz canis. z q in talibz infinitis. i. ide
 terminatis bñ vnū est maius alio. fm q in
 equali distāt res in pfectōe. Qd aut d. vnū
 infinitoꝝ nō esse mai^o alio: intelligit de infi
 nitis eiusdē rōnis. vel de infinitis pprie di
 ctis. mō nullū tale infinitū ē. s. z em infinite
 id ē in determinate excedit. tñ oia q sumun
 tur sūt finita. Alii possit dici z forte eēt sim
 plicibz intelligibili^o. qz eq pfectio pfectōem
 canis finite excedit. qz sua eēntia eā excedit
 q est finita. z qñ d. q tūc pfectio canis pos
 set ad tātū multiplicari q attingeret pfectōez
 eq. neget pna. z ad pbatōem cū d. qz omne
 finitū. zē. dicat q hō intelligit in finitis. eius
 dē rōnis. nō est aut vez in rebz diūsaꝝ rati
 onū. qz etiā si frigiditas in infinitū incēde
 ret: nō attingeret pfectōem spē caliditatis.
 Et sic saluaret q ois spē finita spēm inferio
 rē solū finite excederet. qz solū excedit excel
 su finitū q est ipemer. z hō solutiōis pcedē
 tis est idē sensus. quīs sint diūsa ꝝba. Nō
 em est repugnātia q spē supior inferiorē ex
 cedat excessu: nullo termino ascēdēte ab ip
 sa spē inferiorē: tāqz finio a q p res eiusdē rō
 nis terminato. z nō q sic excedat eā excessu
 finitū q est alteri rōnis. ¶ Ad scōam. devi

Quo in
 ter duo
 finita sit
 distātia
 infinita.

Core.

Ad 1

Ad rōez
 p sup.

Ad iij
 tium

Ad z

Primi libri proemi.

sermonis negādū esset añs. qz a nō gdu per
fectōis. cū nihil sit nō grad⁹ nihil distat. vt
dictū est in pdone. xij. ij. articuli. 7 ad men
tē loqntiū neget añs sūr. Et ad pbatōez. qz
qđlibet infinite distat p̄ dici sic añ dictuz
est. vez est q̄ indeterminate distat. 7 negari
p̄na. ḡ eqliē vt pus dictum est. Vel p̄t di
ci q̄ nō infinite distat a nō gradu. vocādo
nō gradū purā potētia. 7 neget p̄na cū d̄r. si
q̄libet parua pfectio in infinitū diuideret:
nō attingeret nō gradū. ḡ eqliē distat. sic
nō sequit. qđlibet p̄tinuū si in infinitū diui
deret: nō attingeret nō p̄tinuū. ḡ eqliē di
stant a nō p̄tinuo. seu ḡ eqliē excedūt nō
cōtinuū. Diuisio em̄ in infinitū ad imagia
tōem cōis est paruis 7 magnis. nō tñ ex h̄

Ad 3

q̄lia sūt. ¶ Ad tertiā. Ad intentiōem illo
mō loqntiū neget q̄ oēs pfectōes eqliē di
stant a gradu sumo. Lōcedit tñ q̄ qđlibet i
infinitū distat q̄ ad se p̄siderādo ipm. tam
pl⁹ distat pura potētia q̄ act⁹. 7 pl⁹ act⁹ mi
n⁹ nobil⁹ q̄ magis nobilis. iuxta dicta in. ij.
cō clusione. 7 in. xv. De pbatōe est añ dictū
nō q̄ vnū eoz realit pl⁹ accedat. s; qz in op⁹
nobilit⁹ q̄ aliud pcedere p̄t. vt in eadē con
clusiōe dictū ē. Ad p̄firmatōez dicit. q̄ si in
telligit p̄mā pfectōz oīm esse eqliē mēsurā
sic q̄ oīa mēsurer tāq̄ eqliā. vī q̄ in se oīa re
p̄nter vt eqliā. p̄na est bona. 7 añs falsuz. s;
em̄ oīa p̄diderit in nūero. p̄dere. 7 mēsurā.
nō oīa tñ in eadē p̄didit mēsurā. s; aliqua i
maiori q̄ alia. Alio mō p̄t itelligi q̄ singu
la depēdētia s̄m seipā eqliē nouit. tūc añs ē
vez. qz infinite pfecte sua eētia singla no
uit. s; p̄na nō est bona. qz nō nouit ea vt in
terse eqliā. s; magis vt inēqliā. 7 sic eorum
mēsurā nō est eqliā. ¶ Na eētia dīna singu
loz depēdētia mēsurā d̄r. in q̄tū ea pfecte
nouit. 7 pfecte gradū pfectōis quē h; rep̄n
tat. S; certū ē q̄ vnū rep̄ntat vt pfecti⁹. et
aliud vt min⁹ pfectū. 7 sic s; in se sit de⁹ idē
tñ vt mēsurā depēdētia obiectiue est infini
ta diūsa mēsurā s̄m diuersitatē obiectoꝝ

Ad 4

¶ Ad q̄rtā neget añs. q̄ oīa animalia irōna
lia sint eqli pfecta. Et p; ex pdone. ix. q̄ p̄se
quēria nō valeat. s. eis cōueniūt eque mī
te denoiatōes pfectōis simplr. igit sūt eqli per
fectōis. Auctoritas ad p̄nuz p̄ supposito ē
p̄ tertiā p̄clusiōe scōi articuli. ¶ Ad rōes fa
ctas p̄ q̄strū. ad p̄mā qz idē sint ignote re
spectu depēdētia q̄ ad esse. 7 p̄bant ex effecti
bus 7 ex reb; in deo existere. tñ sūt notiores

Ad pri
mā rōez
p̄ q̄strū.

depēdētia q̄ ad causam p̄pter quā sūt.
¶ Ad scōam. qz oēs idē sint intrinsece es
sentia dīna. vt dic̄ p̄clo p̄ma articuli p̄mi.
tñ inēgles sūt obiectiualr. 7 in rep̄ntādo si
ne cauando. qz sic ita diuense sūt sic sua ob
iecta. Ad p̄firmatōem r̄ndet p̄ idē. q̄ licet i
trinsece sint infinite. qz qđlibet eaz est de⁹. tñ
vt idē sūt 7 obiectiualr sūt finite. qz finito
rū rep̄ntatiue. p̄ductiue. 7 exēplares. 7 ido
vt sic neget q̄ sint infinite. Ad pbatōez q̄a
etiā minimi entis idea est creatiua. h̄ cōce
dit. 7 ḡ ē ifinira q̄ ad faciēte. qz creat⁹ ē ifinitū
s; est q̄ ad factū vel obiectiualr finitū. 7 s̄m
hoc d̄r idea. 7 ido vt sic nō est ifinita. Ad
rōnem p̄ q̄sito d̄r q̄ est p̄ q̄nta pdone certū
articulr eius correlario. Et sic p̄ dicitis h̄ d̄
hac quēstione.

Arca pro

logū p̄mo q̄nt. Utz the
ologia sit scīa vna de deo
tanq̄ de sbiecto. ¶ Et ar
guit primo q̄ theologia

Arguit 1

nō sit scīa. Quia scīa debet esse ex p̄ncipijs
per se notis. vt h; p̄mo posterior. Nō the
ologia est ex creditis. igit. P̄t; minor p̄ be
rū Aug. sup̄ Johem. Per fidē venit ad co
gnitiōem. 7 nō ecōtrano. ¶ Scōo sic. omis
scīa ex solo 7 puro lumine naturali p̄t habe
ri. s; theologia nō p̄t ex solo et puro lumie
naturali h̄ri. igit nō est scīa. Maior p; q̄a
ad noticiā sciētificā p̄donis vel p̄donuz de
mōstrataz nō pl⁹ requirit nisi noticiā p̄ncipi
oꝝ inferentiū. 7 notitas illatōnis. mō hec
oīa habēt 7 nota sūt in puro lumine natāli
¶ Dīnoz p; qz q̄ mgr̄ d̄ ducit in p̄mo. vt de
um esse trīnū 7 vnū. nō p̄nt h̄ri sine lumine
fidei. qđ alius ē q̄ lumē naturale. ¶ S; p̄
supposito vid̄t tēx⁹ Sapie. x. vbi d̄r. De
dit illi scīam scōoꝝ. p̄ quā nō videt aliō in
telligi q̄ sacra theologia. 7 brūs Aug. xij.
de trīni. dicit. q̄ ē scīa de his reb; q̄ ad salutē
p̄tinet. Et sb̄dit. huic scīe attribuēdū est so
lū id q̄ fides saluberrima gignit. nutrit. de
fendit. 7 roborat. ¶ Scōo arguit p̄ scōz sup̄
posirū. s. q̄ sacra theologia etiā si eēt scīa: q̄
nō eēt vna. qz oīs scīa vna debet eē vni⁹ ge
neris scibil. theologia nō vid̄t esse vni⁹ ge
neris scibil. igit. maior ē phi. iij. meth. et p̄
mo posterior. 7 minor p; qz theologia ē de
rebo. vt; in p̄mis trib; lib; mgr̄ sniaz. Irē
est de signis. qz de sacis. vt; in. iij. li. q̄ sūt

arguit 2

2. sup.